

Giới thiệu Nhân Tình Của Anh

Một câu chuyện với tình tiết khá nhẹ nhàng.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

"Em.. Em muốn có một đứa con"

Sau một hồi hoan ái cuồng nhiệt, cô lau nhẹ lớp mồ hôi mỏng trên trán, nhìn anh nói nhỏ.

Sau khi nghe cô nói, đôi mày rậm của anh nhíu lại, tỏ vẻ không vui. Tuy nhiên giọng điệu vẫn dịu dàng

"Ngọc Nhi, em là người phụ nữ ở bên cạnh anh lâu nhất. Em có biết vì sao em ở bên cạnh anh lâu như vậy không?"

"Em biết. Vì em nghe lời, hiểu chuyện, không như các cô tình nhân trước kia của anh"

Cô ở bên anh từ năm cô hai mươi ba tuổi, đến nay cô đã hai mươi sáu. Cũng được ba năm rồi.

Trước đây, anh thay người như thay áo. Có người ở bên anh vài tháng, cũng có người ở bên anh vài ngày, thậm chí là một đêm. Với anh, phụ nữ chỉ là công cụ ấm giường. Anh cho họ tiền, họ cho anh thể xác. Giao dịch sòng phẳng.

Một ngày anh gặp cô, cô nói với anh chỉ cần anh cho cô số tiền mình đang cần, cô sẽ làm theo bất kỳ yêu cầu nào của anh. Và cô trở thành tình nhân của anh. Ngày ngày đợi anh về để thực hiện nghĩa vụ.

Nhưng cô không giống với những tình nhân trước kia của anh. Cô không yêu cầu, đòi hỏi bất cứ thứ gì. Mỗi lần quan hệ xong liền dùng thuốc. Cứ như vậy mà ba năm trôi qua.

"Em biết, sao hôm nay còn muốn làm trái ý anh?"

"Phong Thành, em..."

Anh ôm cô vào lòng "Được rồi, đừng nhắc đến chuyện này nữa"

"Thành, lần trước em... quên uống thuốc"

Anh buông cô ra, bước xuống giường, mặc lại quần áo. Sau đó, anh rời đi, trước khi ra cửa còn để lại một câu "Nếu có, thì bỏ đi"

Anh đi, bỏ lại cô trên chiếc giường lạnh lẽo, đôi mắt cô vô hồn nhìn trên tầng nhà. Phụ nữ ai không muốn có một gia đình? Nhưng số phận của người tình nhân là thế này, không có quyền được hạnh phúc, được yêu thương, được có một gia đình của riêng mình...

Đã hơn hai tháng anh vẫn chưa trở lại. Có lẽ anh giận rồi. Đến cuối cùng, cô vẫn như các cô tình nhân trước đây của anh.

Hôm nay, cô đến bệnh viện kiểm tra sức khỏe định kì. Bác sĩ thông báo cho cô một tin mừng nhưng lòng cô đau thắt lại "Chúc mừng, cô sắp được làm mẹ"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

"Chúc mừng, cô sắp được làm mẹ"

"Vâng, cảm ơn bác sĩ" Cô trả lời bác sĩ với vẻ buồn bã, không đúng với biểu cảm của một người sắp làm mẹ nên có.

Đợi cô đi khỏi, vị bác sĩ kia thở dài. Giới trẻ bây giờ... Sống quá tùy tiện.

Có lẽ... Sắp có một sinh mạng tội nghiệp phải vĩnh biệt thế giới này khi còn chưa nhìn thấy ánh mặt trời.

Cô mang theo tâm trạng chưa xót ra khỏi bệnh viện. Ông trời cũng thật biết trời người con người. Định sẵn cô và đứa bé vô duyên, sao còn cho nó ở trong bụng cô mà không phải ở trong bụng của một người khác? Nếu con có một người mẹ khác, có lẽ con sẽ có một gia đình hoàn hảo. Có một người bố mong ngóng sự chờ đợi của con. Con còn được lớn dần lên trong tình yêu thương của người mẹ...

Con mới ba tháng nhưng mẹ đã cảm nhận được sự tồn tại của con rồi! Nếu bố không yêu con, mẹ sẽ thương con thay phần của bố.

Hai ngày sau, cô gọi cho anh

"Thành, em có thai... Nhưng em cũng đã bỏ con"

Đầu giây bên kia anh chỉ thờ một tiếng. Cô tiếp tục

"Bác sĩ nói cơ thể em cần sáu tháng để hồi phục. Trong sáu tháng, em không thể... Vậy nên anh đi tìm người khác được không?"

Ở bên kia, Phong Thành "Ừm" một tiếng. Thấy cô không nói gì, anh dặn dò "Em nghỉ ngơi thật tốt để cơ thể nhanh hồi phục"

"Em biết rồi, em cúp máy đây"

Cô tắt máy, nước mắt chảy dài. Anh tàn nhẫn thật. Giọt máu của mình anh cũng không chút xót thương.

Ở bên kia, anh châm một điếu thuốc. Đã ba năm, anh chưa động đến nó. Đơn giản vì Ngọc Nhi ghét khói thuốc.

Từ hôm cô nói với anh rằng mình quên uống thuốc, anh đã suy nghĩ rất nhiều. Nếu cô thật sự có thai thì sao? Cô muốn giữ lại, anh sẽ không ép cô bỏ. Vì anh không có cái quyền đó, không có tư cách tước đi quyền làm mẹ của cô. Có lẽ anh sẽ cho cô một số tiền để cô rời khỏi anh, rời khỏi giới xã hội ngầm chém giết lẫn nhau này.

Bản thân là một đại ca của một băng đảng nhỏ. Quyền lực không có nhưng lại kết thù khắp nơi. Anh không thể sống một cuộc sống bình thường như mọi người được. Không thể có một gia đình, có những đứa con. Thậm chí không thể yêu một người. Vì khi anh có điểm yếu, chẳng những anh sẽ bị tiêu diệt, lại còn liên lụy đến người anh yêu. Đó là lí do anh thay đàn bà như thay áo. Nhưng khi mọi người nhìn vào, lại nghĩ anh đào hoa, xem phụ nữ như công cụ phát tiết.

Cô bỏ con rồi cũng tốt, chỉ là anh có một chút nhói ở tim.

"Bé con, bố xin lỗi"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Một buổi sáng của sáu tháng sau, anh đến nơi cô ở. Chiếc xe vừa dừng lại trước sân nhà, anh có cảm giác rất lạ. Quan sát xung quanh ngôi nhà một lượt, anh sửng người. Ở một góc khuất, phơi đầy quần áo của trẻ sơ sinh.

Anh vội vào nhà. Phòng khách không có ai. Phòng bếp cũng không có ai. Đến khi anh mở cửa phòng ngủ, cô đang cho một đứa trẻ bú bằng sữa của mình.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Hon năm ngày trước, vào lúc giữa đêm, anh có đến. Lúc đó cô đã ngủ, trên người trùm chăn kín mít. Anh không suy nghĩ nhiều vì đây là thói quen của cô, khi ngủ một mình sẽ ôm một cái gối và đắp chăn đến cổ, chỉ chừa phần đầu cho dễ hô hấp.

Đã rất nhiều lần anh không tự chủ được mà đến thăm cô vào lúc giữa đêm, lúc mà cô đã ngủ say giấc. Anh sợ nếu đến sớm hơn, mình sẽ không tự chủ được mà muốn cô. Nhưng sức khỏe cô không cho phép. Ngắm nhìn cô ngủ vài tiếng, anh lại rời đi trong im lặng. Anh không thấy có gì bất thường. Có lẽ cái bụng bầu kia đã bị lớp chăn dày che khuất.

Nhìn thấy anh, động tác đang cho con bú của cô bỗng khựng lại. Nhưng rất nhanh cô liền vỗ vỗ để đứa trẻ tiếp tục bú. Đứa bé nút lấy nút để như đã khát sữa từ rất lâu đến cuối cùng cũng thỏa mãn buông khỏi ngực mẹ.

Cô nhìn thấy con đã được bú no, nhẹ nhàng đặt con xuống giường. Vỗ vỗ bụng thật nhẹ để nó ngủ. Khi đứa nhỏ lim dim chuẩn bị ngủ, cô mới nhìn anh

"Thành, xin lỗi vì chưa có sự cho phép của anh mà em đã sinh con ra"

Đến bây giờ khi nghe cô nói, anh mới dám khẳng định đứa nhỏ là con anh.

Anh chờ người không biết nên phản ứng thế nào.

Cô khó nhọc bước xuống giường. Vết thương của người mới đẻ còn rất đau. Đau đến chảy nước mắt, cô nhìn anh "Trước giờ em không đòi hỏi gì ở anh, chỉ xin anh cho em đứa con này. Được không?"

Anh im lặng, trái tim như bị ai bóp chặt. Đau... Rất đau

Cô thấy anh im lặng, rất sợ anh sẽ mang con của cô đi. Vì cô biết rất rõ, cái giá của việc làm trái lời anh nó đắt đỏ như thế nào. Cô quỳ xuống, nắm lấy vạt áo của anh, khẩn cầu "Thành, em cầu xin anh. Cầu xin anh cho mẹ con em một con đường thoát. Em hứa, đợi vết thương của em đỡ đau, em sẽ mang con đi thật xa. Trên thế giới này sẽ không ai biết đó là con của anh. Được không? Được không anh?"

Anh gỡ đôi tay gầy guộc đang nắm chặt vạt áo của mình. Xoay người, bước ra khỏi phòng, bỏ lại cô còn quỳ ở đó

"Em đi đi"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

"Em đi đi"

Đến khi anh đã rời khỏi, cô vẫn còn quỳ dưới nền nhà lạnh lẽo. Miệng vẫn còn lẩm bẩm "Cảm ơn anh, cảm ơn anh"

Đến giữa đêm, anh không tự chủ được mà quay lại nơi cô ở. Cô và con đã ngủ say nhưng tay cô vẫn đặt trên bụng con vỗ vỗ thật nhẹ. Có lẽ cô sợ con giật mình nên canh cho con ngủ đến mức thiếp đi lúc nào cũng không hay.

Anh không kiềm lòng đến gần giường. Nhìn con, là một bé gái có cặp má phúng phính đáng yêu. Con bé đang ngủ rất say. Thậm chí khi bàn tay to lớn, thô ráp của anh chạm lên mặt nó, nó vẫn say giấc nồng.

Nhìn con bé, anh tự hỏi mình một câu: Nếu bây giờ anh buông bỏ tất cả, cùng cô đến một nơi xa xôi, không ai biết đến họ. An nhiên sống một cuộc sống gia đình ba người, liệu có được không?

Câu trả lời là không được, những chuyện huy hữu như thế chỉ có trong cổ tích. Chỉ cần anh có một giây bất cẩn, anh lập tức sẽ biến mất trên thế gian này. Một mình anh là thì sao cũng được, nhưng để cô và con cùng chịu nguy hiểm với anh? Không thể.

"Ngọc Nhi, rời xa em là chuyện tốt nhất anh có thể làm cho em"

Anh cẩn thận đắp chăn lại cho cô, sau đó nhìn bé con thêm một chút. Đến khi anh chuẩn bị ra về, lại vô tình nhìn thấy đồng quần áo dính đầy máu của cô bỏ trong giỏ đựng quần áo bẩn. Anh đau lòng. Phụ nữ mới sinh sẽ chảy nhiều máu như vậy sao? Một mình cô sao lại có thể tự sinh tự diệt ở chỗ này như thế. Anh nhớ lại lúc cô đau đớn quỳ xuống cầu xin anh. Anh sai rồi.

Anh bê đồng quần áo bẩn đó vào nhà tắm, cẩn thận giặt sạch từng cái. Sau đó phơi ở ngoài sân. Khi anh xong việc đã hơn hai giờ sáng. Liên vội vã rời khỏi.

Sáng hôm sau, khi mặt trời còn chưa mọc cô đã thức giấc. Không hiểu sao từ lúc thức dậy, cô đã có cảm giác vui vui. Có lẽ vì anh đã đồng ý cho cô nuôi con. Hay vì một nguyên nhân nào đó mà cô không thể lí giải.

Thấy con gái còn ngủ, cô vào phòng tắm vệ sinh cá nhân. Sau đó ra sân lấy quần áo sơ sinh mà mình đã giặt hôm qua.

Đến khi ra sân, cô ngạc nhiên "Ai đã giặt đồ của mình vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 5

"Ai đã giặt quần áo giúp mình vậy nhỉ?"

Cô đắm chiều suy nghĩ mất hai phút, sau đó thở dài "Haizzz, chỉ mới sinh một đứa con đã lú lẫn thế này. Quần áo của mình mình không tự giặt thì còn ai giặt giúp nữa chứ. Trong nhà này trừ hai mẹ con cô ra thì đâu còn bóng dáng của người thứ ba". Có lẽ là tối qua trước khi đi ngủ cô đã giặt quần áo nên quên mất chuyện này.

Quá buổi trưa, có một người phụ nữ trung niên đến nhà. Nhìn thấy cô ra mở cửa, người phụ nữ kia liền chào hỏi "Chào cô, tôi tên Liên, cô có thể gọi tôi là dì Liên. Cậu chủ Phong Thành cử tôi đến đây chăm sóc cho cô, cậu ấy muốn cô nhanh chóng khỏe lại"

Vô thức, cô hỏi một câu "Anh ấy lo lắng cho cháu sao?"

Nét mặt bà hơi khó xử "Cậu ấy nói..." Sau đó lời nói của bà hơi ngượng ngập "Cậu ấy muốn cô nhanh chóng khỏe lại, sau đó rời khỏi đây, đừng làm vướng víu cậu ấy"

Nét mặt của cô có phần khó coi hơn lúc nãy "Cháu biết rồi, cháu sẽ nhanh bình phục, không làm anh ấy chán ghét"

Cô xoay người vào nhà. Ha, cô đang mong chờ điều gì chứ? Phận là một tình nhân thấp kém, khi chưa được sự cho phép đã tự ý mang thai, sinh con.

Nhưng mà tim cô đau quá. Sớm đã biết anh tàn nhẫn, vô tình như vậy, có sao trái tim vẫn cứ vì anh mà đập điên cuồng?

Tình yêu không có lỗi, lỗi ở bản thân đã yêu sai người...

Dì Liên nhìn dáng vẻ hệt hăng bước vào nhà của cô gái. Bà chỉ biết thở dài. Rõ ràng là cậu Phong Thành rất yêu thương cô gái kia, có sao phải dạn dĩ nói những lời trái lòng như thế. Nhớ lại những lời cậu chủ đã dặn, bà cũng cảm thấy đau lòng "Dì Liên chăm sóc tốt cho cô ấy, còn có cả đứa nhỏ. Đừng để cô ấy trông con đến mức thiếp đi. Cô ấy chảy máu rất nhiều, dì hãy nấu thức ăn bổ máu. Đừng cho cô ấy tự giặt quần áo bằng nước lạnh. Mong dì chăm sóc cô ấy cẩn thận..." Ngừng một lát, anh nói tiếp "Nếu cô ấy có hỏi, cứ nói rằng con muốn cô ấy nhanh chóng rời khỏi đây, đừng làm con thêm khó chịu"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

Một tháng sau, khi sức khỏe đã ổn định hơn cô quyết định rời đi. Suốt một tháng qua cô luôn ôm một hi vọng nhỏ rằng sẽ có một ngày, anh đến thăm mẹ con cô. Nhưng không có, anh không đến thăm cô dù chỉ năm hay mười phút. Ba năm qua, dù anh không có một chút tình cảm nào với cô thì cũng phải có một ít nghĩa chứ. Cô quên, quên anh tàn nhẫn đến mức nào.

Cô đâu biết rằng, mỗi đêm, khi hai mẹ con cô đã yên giấc. Luôn có một người đàn ông yên lặng đứng cạnh giường ngắm cô ngủ. Có khi cô ngủ quá say, còn đắp chăn trùm lên mặt. Người đàn ông có sợ cô ngạt nên cẩn thận vén chăn xuống, sợ ảnh hưởng đến giấc ngủ của cô. Cũng có những lúc, con cô giật mình giữa đêm vì khát sữa. Cô mơ màng dậy cho con bú, người đàn ông vì sợ cô phát hiện ra mình nên núp sau cái tủ quần áo... Có lúc...có lúc... Đã có rất nhiều lúc, anh ta chỉ đến trong im lặng, rồi đi trong yên tĩnh.

Một người yêu nhưng không dám yêu. Một người yêu nhưng không thể yêu, Chuyện duyên phận cũng thật kì lạ. Định sẵn vô phận, có sao lại se duyên?

"Thành, ngày mai em sẽ rời khỏi nơi đây"

Cô gọi cho anh, cô rất nhớ anh. Có lẽ đây là lần cuối cùng họ nói chuyện chuyện với nhau. Vì khi cô đi rồi, cô chẳng còn là tình nhân của anh nữa, lấy tư cách gì để gọi cho anh đây?

Anh ở bên kia có vẻ đang bận, cô nghe rất rõ tiếng người nói chuyện ồn ào.

Anh "ừm" một tiếng.

Cô nghĩ, đến cả nói chuyện vài câu với anh cũng thật khó.

"Em đi rồi, anh..."

Anh cất giọng rõ vẻ chán ghét "Ngọc Nhi, em đừng làm những việc khiến anh thay đổi quyết định của mình"

Vội dùng nụ cười để che khuất những giọt nước mắt sắp rơi "Em chỉ muốn chúc sức khỏe anh thôi"

Đầu giây bên kia im lặng hai giây "Được rồi, anh tắt máy. Anh rất bận"

Anh sợ nói chuyện với cô thêm một câu nữa thôi, anh sẽ thay đổi quyết định mà giữ cô lại. Anh không thể làm thế.

"Ngọc Nhi, chúc em bình an"

Không ai biết được, sau cuộc điện thoại đó, một người ôm con khóc nức nở. Một người trầm tư suy nghĩ với một trái tim nhói đau.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Bốn năm sau.

"Mẹ ơi mẹ, sắp nghỉ hè rồi, mẹ đưa Sầu Riêng đến thành phố A chơi được không ạ?" Một bé gái hơn bốn tuổi xinh xắn, đáng yêu vừa chạy từ trường mẫu giáo về thì ôm mẹ xin xỏ.

Cô hỏi con với vẻ chần chừ "Sao con lại muốn đi chơi ở thành phố A?"

Cô bé Sầu Riêng hồn nhiên trả lời "Cô giáo nói ở thành phố A có rất nhiều khu vui chơi lớn, không buồn chán như quê mình đâu... Được không mẹ?"

Nhìn đôi mắt hồn nhiên chớp chớp kia, cô chẳng thể nói là không được. Thành phố A, đang anh đang sống. Người đàn ông tuyệt tình, không có trái tim. Nhưng cũng là người đàn ông mà Ngọc Nhi cô yêu duy nhất trong cuộc đời này.

Bốn năm trước, cô cùng con gái đến một vùng quê ở miền Bắc đất nước, cách nơi anh ở hơn hai nghìn kilomet. Cô không còn một người thân nào nữa. Việc rời xa nơi mình đã từng sinh sống, đến một vùng đất mới, làm lại từ đầu cũng rất tốt. Chỉ là thời gian đầu, khi cô vừa tới đây, mấy người trong làng thấy cô không có chồng mà có một đứa con nên nhìn cô bằng nửa con mắt. Mọi người nói với nhau rằng "Có lẽ cô ta không chồng mà có con nên làm xấu mặt gia đình rồi bị gia đình cho đến đây sống"

Có một số ít đồng cảm với cô, họ nói "Không chồng mà có con thì sao chứ? Cô ấy vẫn có thể tự nuôi con được. Còn hơn mấy cô gái biết mình có thai lại đi phá bỏ"

Với những lời xì xầm, bàn tán của họ, cô đều bỏ ngoài tai. Ở đây là một vùng quê nên tư tưởng của họ vẫn còn khá cổ hủ. Việc không chồng mà có con là chuyện đại kị của một cô gái. Những chuyện đó cô không quan tâm. Chuyện quan trọng nhất bây giờ là cô phải cố gắng kiếm tiền, nuôi con khôn lớn. Còn ai có đánh giá thế nào cũng không sao.

"Mẹ ơi, được không? Không được ạ? Không được cũng không sao. Sầu Riêng không cần đi chơi thành phố A nữa"

Cô bé thấy mẹ không trả lời, nhưng đôi mắt mẹ buồn buồn thì không muốn làm khó mẹ. Không được đi chơi cũng không sao, chỉ cần mẹ không buồn là được rồi.

Cô vuốt tóc con gái. Con cô chỉ mới bốn tuổi thôi, hiểu chuyện thế này. Không tốt.

Cô cười "Mẹ đang suy nghĩ xem nên cho Sầu Riêng đi chơi một tuần, một tháng hay là đi luôn ba tháng hè chơi cho đã"

Sầu Riêng nghe thế thì cười tí mắt "Hoan hô mẹ, mẹ num bờ van"

Cô cười bế con gái lên "Vây nhé, con nghỉ hè. Mẹ con ta lập tức đi chơi"

Cùng với nụ cười đó là một đôi mắt buồn

"Phong Thành, em mong chúng ta đừng gặp lại nhau"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 8

"Phong Thành, em mong chúng ta đừng gặp lại nhau"

...

"Boss Thành, hôm nay đích thân anh đi khảo sát thị trường sao?"

"Không được sao?" Anh nhướn mày hỏi lại nam trợ lý

Trợ lý vội cười "Đâu có, chỉ là em thấy những việc như khảo sát thị trường tại em có thể đảm nhiệm, không cần anh đích thân xử lý"

Bốn năm qua, anh đã thay đổi rất nhiều. Không còn là Phong Thành của ngày xưa. Một đại ca xã hội đen không thể bảo vệ được vợ con.

Hiện tại anh có một công ti quy mô trung bình chuyên sản xuất đồ dùng cho mẹ và trẻ em. Đã từng có rất nhiều người hỏi anh, tại sao lại mở công ti chuyên sản xuất những mặt hàng này mà không phải những mặt hàng khác. Anh chỉ cười chứ không cho họ một câu trả lời.

...

Anh cùng thư kí và trợ lý của mình đi khảo sát thị trường. Đã đến bữa trưa, họ cùng nhau ghé vào một nhà hàng nhỏ, ăn xong bữa trưa sẽ về thẳng công ti làm việc. Khi cả ba đã ăn xong, đang đi ra cửa. Thì có một bé gái tung tăng cùng chạy từ nhà hàng đó ra. Cô bé vì không để ý xung quanh mà đụng trúng anh

"Ui da" Một giọng nói non nớt vang lên "Chú ơi, chú đụng trúng Sầu Riêng rồi, chú xin lỗi Sầu Riêng đi"

Đến khi nói chuyện với anh, cô bé vẫn còn xoa xoa trán. Cái chú này cũng thật cao, Sầu Riêng chỉ đứng tới đùi chú đó thôi. Khi nói chuyện với chú bé phải ngước cổ lên. Mọi thật.

Anh cười, khụy gối xuống để cô bé khỏi phải ngước lên nhìn mình một cách cực khổ.

"Là con không cẩn thận đụng phải chú mà"

Trợ lý và thư kí của anh của anh đi bên cạnh thấy vậy cũng cười. Nếu là Phong Thành của bốn năm trước, có lẽ anh đã vô cảm lướt qua. Nhưng Phong Thành bây giờ khác xưa rất nhiều, rất ấm áp đặc biệt là đối với những đứa bé.

"Thế là Sầu Riêng sai ạ?"

Con bé nhìn người đàn ông thì có một cảm giác đặc biệt nên mới nhận lỗi, nếu không bé sẽ chẳng nhận lỗi đâu.

"Bé con, bố mẹ của con đâu rồi?"

"Con đi chơi với mẹ, mẹ con đang đi vệ sinh"

Anh như đã hiểu, có lẽ cô bé đến đây với mẹ nhưng vì chờ mẹ đi vệ sinh nên mới chạy nhảy lung tung.

"Con nên ngồi yên..." Lời anh vừa mới nói được một nửa thì bị giọng nói của một người phụ nữ cắt ngang

"Xin lỗi các anh, con gái tôi nó nghịch..."

Cô im bất khi nhìn thấy anh. Nhưng rất nhanh liền bế con gái lên, úp mặt vào ngực mình, cô định bỏ chạy

"Ngọc Nhi, bốn năm qua em có ổn không?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Chuyện là hai ngày trước mẹ con cô đã có mặt tại thành phố A. Hôm nay, khi hai mẹ con cô đi chơi ở một khu vui chơi thì tiện thể vào một nhà hàng gần đó để ăn trưa. Ăn xong, cô dẫn con bé ngồi yên một chỗ đợi cô, cô đi nhà vệ sinh một lát sẽ lập tức quay lại.

Vậy mà khi từ nhà vệ sinh đi ra. Cô thấy ở đằng xa con cô đang nói chuyện với ba người đàn ông. Trong số họ có một người khụy gối xuống để nói

chuyện với bé.

Cô vội vàng đi tới, cô lo con bé lại gây ra chuyện gì rồi cũng nên. Tính con bé hoạt bát, nghịch ngợm.

Khi chưa nhìn rõ mặt đối phương, cô đã cất lời "Xin lỗi, con gái tôi nó nghịch...". Còn chưa kịp nói ra một câu hoàn chỉnh, cô sững người khi nhìn thấy anh. Ha, Trái Đất thật tròn, giữa thành phố rộng lớn này vẫn có thể gặp được anh.

Cô chợt nhớ ra một chuyện, vội vàng ôm con gái, úp mặt nó vào ngực cô, không thể để cho người đàn ông kia gặp nó. Định ôm con chạy khỏi chỗ này, cô vừa xoay người định đi. Từ đằng sau, một giọng nói rất quen thuộc mà hơn bốn năm cô chưa được nghe

"Ngọc Nhi, bốn năm nay em ổn chứ?"

Trái tim ngỡ đã hóa đá từ bốn năm trước, vừa nhìn thấy anh thì nó lại đập. Nhưng mà đau, rất đau. Lồng ngực đau như muốn vỡ tung.

Cô không quay lại nhìn anh, lưng vẫn còn hướng về phía anh. Cô trả lời "Em ổn"

Nếu cô nói rằng: Bốn năm qua, em không ổn, không ổn dù chỉ một chút. Nhìn con em lại nhớ đến anh. Một mình nuôi con rất vất vả... Liệu rằng có tác dụng gì không?

Không. Có lẽ là sẽ không có tác dụng gì với anh cả. Bởi đây là kết cục mà cô tự chọn.

Anh đã từng tìm kiếm cô nhưng vô ích, không ngờ rằng sẽ gặp lại nhau trong trường hợp như thế này. Nếu ông trời đã cho anh thêm một cơ hội, anh nhất định sẽ nắm bắt tốt cơ hội này.

"Đứa bé..."

"Con của em" Cũng là con của anh!

Cô không biết anh muốn nói gì nhưng đây là con của riêng cô. Anh không có quyền.

Nghe ra lời lẽ đầy vẻ đề phòng của cô, tim anh nhói đau. Hiểu lầm giữa hai người, quá sâu sắc.

"Em đã lập gia đình chưa?"

"Một kẻ đã từng làm nhân tình của anh, còn có một đứa con. Anh nghĩ, có người muốn lấy về làm vợ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

"Một kẻ đã từng làm tình nhân của anh, còn có một đứa con. Anh nghĩ có người muốn lấy về làm vợ sao?"

Không nghe được câu trả lời của anh. Lưng cô đang xoay về phía anh, cô không nhìn được nét mặt của anh. Cái nét mặt mà chỉ cần cô nhìn một giây thôi là biết được anh đang vui, đang buồn hay đang tức giận. Không biết được anh đang có suy nghĩ gì.

"Anh nghĩ không? Nhưng em đã có gia đình, còn sinh cho anh ấy một đứa con, cuộc sống của em bây giờ rất tốt"

Đến thời điểm hiện tại, anh có suy nghĩ như thế nào cũng không quan trọng. Định sẵn là những con người vô phận của nhau, thì nên dứt khoát để sau này khỏi phải đau lòng vô cớ.

"Em đi đây, anh ấy đang chờ em ngoài kia"

Đến khi cô rời khỏi đó, anh mới biết mình vừa đánh mất thứ gì. Giây phút trước anh còn vui mừng vì câu hỏi của cô "Anh nghĩ có ai dám lấy em không không?" Nhưng rất nhanh cô liền bổ sung thêm một câu "Em đã có gia đình, em sống rất tốt"

Nếu cô nói câu sau chậm một chút thôi, anh đã chuẩn bị tâm lý để nói với cô "Nếu không ai lấy em, anh lấy em. Được không?"

Nhưng lời đã tới miệng, đến cuối cùng vẫn không thể nói. Em đã có một gia đình. Cuộc sống của em còn rất tốt. Vậy anh lấy cái tư cách gì để xen vào đây? Là một kẻ thứ ba phá hoại hạnh phúc gia đình người khác? Hay là một gã hạ lưu đã ruồng bỏ em khi em vừa sinh con non tháng, non ngày?

"Hoàng Lâm, tên đầy đủ của cô ấy là Lê Ngọc Nhi. Cậu điều tra giúp tôi cuộc sống của cô ấy trong bốn năm nay". Anh quay sang nói với thư kí của mình.

Biết cô đã có gia đình, nhưng anh vẫn không can tâm. Anh muốn biết cuộc sống của cô có tốt như cô nói. Nếu thật sự tốt, anh chấp nhận buông tay, để cô được hạnh phúc. Nếu cuộc sống của cô không tốt, bằng mọi giá anh sẽ đem đến cho cô một cuộc sống tốt đẹp hơn. Vì bây giờ anh đã đủ điều kiện, không còn nhu nhược như bốn năm trước.

....

"Mẹ ơi, sao mẹ lại khóc?"

Từ lúc mẹ nói chuyện với chú cao lớn kia, Sầu Riêng cảm thấy mẹ rất lạ. Ngồi trên taxi để từ nhà hàng nhỏ đó trở về khách sạn, mẹ cứ ôm Sầu Riêng suốt, còn úp mặt của Sầu Riêng vào ngực mẹ. Đến khi Sầu Riêng ngạt thở, vùng vẫy gọi "Mẹ ơi". Mẹ mới thả Sầu Riêng ra, còn liên tục nói "Mẹ xin lỗi, mẹ xin lỗi"

Sau khi đã vào đến phòng, mẹ còn khóc. Con bé rất lo lắng

"Mẹ đâu có khóc, bụi bay vào mắt mẹ"

Rõ ràng là mẹ đang khóc, nhưng lại bảo là bụi bay vào mắt. Lần đầu tiên Sầu Riêng thấy mẹ khóc, chắc là chú cao lớn đó bắt nạt mẹ.

"Mẹ ơi, chú lúc nãy là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

"Mẹ ơi, chú lúc nãy là ai?"

Cô vừa lau đi hai giọt nước mắt còn đọng lại ở khóe mi thì con bé hỏi một câu khiến cô bật cười. Chú ấy là ba con nhưng không mong có sự hiện diện của con. Thật nực cười phải không?

"Chú ấy là một người bạn cũ của mẹ". Một người bạn mà cả đời mẹ cũng không muốn gặp lại. Vì gặp lại khiến tim mẹ rất đau.

"Thế ạ, con thích chú đó lắm"

Con bé vừa nói vừa chớp đôi mắt to tròn, lấp lánh của nó khiến cô đau lòng. Con thích chú, nhưng chú không thích con.

"Sầu Riêng, sau này con tuyệt đối đừng tới gần chú ấy"

"Tại sao ạ?" Sầu Riêng tỏ vẻ rất thất vọng

"Chú ấy không thích trẻ con, con nghe lời mẹ được không?"

"Vâng ạ"

Một đứa bé bốn tuổi, cho dù có thông minh hay hiểu chuyện hơn các bạn cùng trang lứa thì cũng chẳng hiểu được thế giới phức tạp của người lớn. Sầu Riêng dù không muốn cũng phải nghe lời mẹ. Đơn giản vì từ lúc con bé có ý thức đến nay, chỉ sống cùng với mẹ, con bé không hề nhìn thấy sự hiện diện của người nào. Ông bà ngoại, ông bà nội, thậm chí là bố con bé cũng chưa từng thấy bao giờ. Ăn với mẹ, ngủ với mẹ, đi chơi với mẹ... Tất cả mọi việc đều làm với mẹ. Mẹ nói không được lại gần chú kia, con bé tuyệt đối không đến gần.

....

"Boss, đây là thông tin anh cần"

"Được rồi, cậu để đó cho tôi"

Anh tạm gác lại mọi chuyện để xem tư liệu mà Hoàng Lâm điều tra mấy ngày nay.

Lê Ngọc Nhi, 30 tuổi. Con gái Lê Ngọc Hân. Tình trạng hôn nhân: độc thân. Địa chỉ: Thôn X, xã X, huyện X...

Ngọc Nhi sao lại lừa anh? Em không muốn liên quan, dính dáng gì tới anh đến mức sẵn sàng nói rằng mình đã có gia đình hay sao?

Ngọc Nhi bây giờ thay đổi nhiều quá. Không còn là cô gái luôn nghe lời anh. Anh nói một sẽ không dám cãi hai. Chỉ duy nhất một lần là giữ lại đứa con.

Dù sao đi nữa, đây cũng là một chuyện đáng mừng. Anh vẫn còn cơ hội.

Anh lấy điện thoại gọi cho Hoàng Lâm

"Hoàng Lâm, điều tra khách sạn cô ấy đang ở"

Ting... Ting... Chuông cửa của phòng khách sạn nơi cô đang ở.

Sầu Riêng đang ở một mình, nghe chuông cửa liền cầm theo cái ghế nhựa ra cửa. Con bé đứng lên kê, nhìn ra ngoài qua một cái ô nhỏ.

"Ai đấy ạ?"

Chuyện là cô đi mua thức ăn, để con bé ở khách sạn một mình. Cô đã khóa cửa cẩn thận, còn dặn dò con bé không được mở cửa cho bất kỳ ai. Nếu ai có gọi thì nhìn ra cái ô nhỏ chứ tuyệt đối không mở cửa.

"Sầu Riêng là chú đây, con còn nhớ chú không?"

Sáng sớm anh đã đến khách sạn nơi cô ở.

"Chú ở nhà hàng ạ? Chú về đi, mẹ không muốn con lại gần chú"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

"Chú về đi, mẹ không cho con lại gần chú"

"Con đâu có lại gần chú, con với chú cách nhau một cánh cửa mà. Vậy nên nói chuyện với chú vài câu được không?"

Anh cười nhưng lòng rất đau. Là con của mình, nhưng không thể nhận con. Anh không trách cô tại sao lại không cho anh đến gần con. Vì anh đâu đủ tư cách.

"Mẹ chỉ dặn Sầu Riêng không được lại gần chú nhưng không dặn con không được nói chuyện với chú. Vậy nhé, con sẽ nói chuyện với chú"

Anh cười, con bé là một phiên bản thu nhỏ của cô. Giống hệt cô từ ngoại hình đến tính cách. Đôi mắt hai mí tròn xoe lúc có chuyện nhờ vả người khác sẽ chớp chớp mắt. Khiến đối phương chẳng nỡ chối từ. Cái miệng nhỏ nhắn xinh xắn luôn biết cách nói chuyện khiến người khác vui lòng. Tính tình thì nghịch ngợm, hoạt bát, chẳng chịu thua ai...

Hai bố con, à không hai chú cháu nói chuyện được một lúc anh thấy cô đã mua thức ăn trở về.

Nhìn thấy anh, cô giật mình trong giây lát. Nhưng một giây sau đó liền xem anh như không khí. Mở khóa cửa phòng, sau đó bước vào, đóng sập cửa.

Anh cười, nhưng không rõ nó là nụ cười hạnh phúc hay chỉ là một cái nhếch môi xót xa

....

Về đến nhà, anh đã suy nghĩ rất lâu về cuộc trò chuyện giữa anh và con gái.

Anh hỏi cuộc sống của hai mẹ con thế nào? Con bé thành thật kể lại cuộc sống của hai mẹ con. Cô sống ở một vùng quê, xung quanh có rất nhiều hàng xóm nhưng họ không thích cô. Họ nói cô là đồ không chồng mà có con. Nhưng cô không quan tâm, ngày ngày cố gắng làm việc nuôi con.

Khi anh hỏi con bé rằng "Mẹ đã bao giờ nhắc đến bố trước mặt con chưa?"

Con bé suy nghĩ thật lâu rồi mới trả lời "Mẹ chưa bao giờ nhắc bố trước mặt Sầu Riêng, nhưng Sầu Riêng cũng không hỏi mẹ. Chắc là bố không thích Sầu Riêng nên mới không đi tìm mẹ"

Đây là những lời mà một đứa bé bốn tuổi có thể nói ra sao? Rốt cuộc anh đã có bao nhiêu là tội lỗi? Con gái, ba xin lỗi con...

Anh không muốn tiếp tục chủ đề nặng nề đó nên hỏi con bé một câu "Mẹ có nói tại sao con có tên là Sầu Riêng không? Tên của con nghe rất lạ"

Con bé nói về cái tên của mình một cách tự hào "Mẹ nói mẹ rất thích sầu riêng nên đặt tên cho con là Sầu Riêng, nhưng mà con cũng rất thích cái tên

này, rất độc quyền"

Anh biết rất rõ, cô không thích sầu riêng. Sầu Riêng, cái tên này còn mang một ý nghĩa khác...

....

Reng... Reng...

Vừa reo được hai tiếng, đầu giấy bên kia đã có người nghe máy

"Ngọc Nhi, là anh" Anh muốn gọi cho cô, không vì nguyên nhân nào, chỉ đơn giản là rất muốn nghe giọng của cô.

"Tại sao anh có số điện thoại của em? Phong Thành à, anh để cho em yên đi."

Vừa nghe giọng anh, cô đã muốn tắt máy.

Hết cách, anh đành phải nói với cô "Ngọc Nhi, anh không thể để cho em yên được. Chúng ta vẫn còn một bản hợp đồng"

Cô cười mỉa mai "Em đã ba mươi tuổi, còn có một đứa con. Anh thực sự muốn em lại là nhân tình của anh một lần nữa?"

"Anh cần một người vợ, không phải một cô nhân tình."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

"Em đã ba mươi tuổi, còn có một đứa con. Anh thực sự muốn em làm nhân tình của anh lần nữa?"

Bảy năm trước, khi cô đồng ý làm nhân tình của anh, anh đưa cô kí một bản hợp đồng không thời hạn. Chỉ khi anh không muốn nữa. Nếu không, cô không thể đơn phương chấm dứt bản hợp đồng. Cứ nghĩ rằng bản hợp đồng kia đã chấm dứt từ cái ngày mà cô ôm con rời khỏi thành phố này. Nhưng tại sao, hôm nay anh lại nhắc đến nó? Đến cuối cùng vẫn không chịu buông tha cho cô.

Anh ở bên kia nghe được một câu hỏi đầy mỉa mai của cô. Anh cười thật nhẹ

"Ngọc Nhi, anh cần một người vợ, không phải một cô nhân tình."

Cô sững sờ trong giây lát "Anh vừa nói gì?"

"Ngọc Nhi, làm vợ anh được không?"

Cô hét thật to vào điện thoại "Không, em không muốn"

Khi tắt điện thoại, nước mắt không tự chủ được lại chảy ra. Tại sao vậy? Anh xem cô là cái gì? Đồ chơi để anh tùy tiện chơi xong sẽ vứt.

Bốn năm trước, cô yêu anh thật nhiều. Là chính anh không tôn trọng điều đó. Sẵn sàng vứt bỏ cô chỉ vì cô không nghe lời anh, lỡ mang thai đứa con của hai người. Là anh xem thường tình cảm của cô. Cũng là anh quá tàn nhẫn với cốt nhục của mình. Tạo nó ra nhưng không cho phép nó được tồn tại. Cô nhớ như in cái ngày của bốn năm trước, cô đau đớn quỳ gối cầu xin anh. Anh thì sao? Xoay người rời đi, chẳng thèm liếc nhìn đứa trẻ sơ sinh còn đỏ hỏn đang nằm trên giường kia dù chỉ một giây. Mọi đứa trẻ được sinh ra trên đời này đều không có tội. Tất cả tội lỗi đều do người đã tạo nó ra.

"Sầu Riêng, ngày mai hai mẹ con mình về nhà được không?"

Sầu Riêng đang ngủ thì cô gọi con bé dậy. Cô đã suy nghĩ mọi chuyện thông suốt. Cô không muốn lại nhu nhược như trước đây, xem anh là tất cả, anh nói gì thì nghe nấy. Cô bây giờ đã là mẹ, đã không còn một thân một mình. Vậy nên rời khỏi đây là điều cần thiết, chỉ cần về nhà, cuộc sống của hai mẹ con cô sẽ như trước đây. Cái tên "Phong Thành" sẽ không còn ám ảnh cô nữa.

"Không phải mẹ nói hai tuần mới về nhà sao? Mới đi được một tuần đã về rồi à?"

Con bé vẫn còn ngái ngủ nhưng thời gian đi chơi thì nhớ rất chuẩn xác. Mẹ và bé chỉ mới đi chơi được một tuần, còn chưa đi chơi hết ở thành phố A này nữa.

"Công ty mẹ đột nhiên có chuyện. Sầu Riêng ngoan, mẹ con mình về. Hè năm sau mẹ lại đi chơi cùng con"

"Dạ" Mặc dù không nở nhưng con bé vẫn đồng ý.

"Được rồi, con gái ngủ đi. Trưa mai chúng ta về nhà" Nói rồi cô hôn lên trán con bé, sau đó vỗ vỗ lưng cho con bé dễ ngủ. Còn mình thì đi thu dọn hành lý, chuẩn bị về nhà.

....

Sáng sớm vừa thức dậy, Sầu Riêng còn chưa rửa mặt đánh răng đã đi đến nơi cái điện thoại bàn của khách sạn. Con bé nhấn một dãy số như đã thuộc lòng từ rất lâu.

"Chú ơi, hôm nay Sầu Riêng về nhà. Sầu Riêng gọi điện đến để tạm biệt chú"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

"Chú ơi, hôm nay Sầu Riêng phải về nhà. Sầu Riêng gọi điện để tạm biệt chú"

Sầu Riêng ngủ dậy thì chợt nhớ ra một điều quan trọng. Hôm nay phải về nhà. Nơi buồn chán tẻ nhạt và có những con đáng ghét đó. Mặc dù rất không muốn nhưng con bé không thể cãi lời mẹ. Sầu Riêng nhớ đến chú, người chỉ mới tiếp xúc được hai lần, nhưng con bé rất thích chú. Chú giống như một người cha mà các bạn hay nhắc đến. Mặc dù không hiểu tại sao mẹ không thích Sầu Riêng lại gần chú, nhưng con bé vẫn cãi lời mẹ. Đến gần chú, nói chuyện với chú. Còn nhớ lần trước khi bé đang nói chuyện với chú thì mẹ về. Mặc dù mẹ không quát mắng, nhưng bé nhìn thấy nét mặt của mẹ rất không vui.

"Con nói sao? Hôm nay hai mẹ con phải về nhà sao?" Anh bên kia như mất hết bình tĩnh. Ngọc Nhi bây giờ cũng quá tàn nhẫn. Hôm qua anh vừa nói vài câu, hôm nay cô đã dứt khoát như vậy.

"Đúng ạ. Sầu Riêng tạm biệt chú nhé. Bao giờ mẹ đưa con đến thành phố A chơi, con sẽ lại nói chuyện với chú"

"Sầu Riêng, nói cho bố biết bao giờ hai mẹ con sẽ đi?"

"Mẹ bảo trưa nay" Có lẽ vì anh nói quá vội nên con bé đã bỏ lỡ một từ "bố" mà bao lâu nay bé vẫn luôn khát khao.

"Được rồi, chú sẽ đến ngay" Nói rồi anh vội tắt máy. Bây giờ mà đến chắc chắn kịp. Anh không muốn bỏ lỡ nữa. Vì nếu lần này lỡ, có lẽ sẽ bỏ lỡ cả đời.

Sầu Riêng tưởng chú đến tiễn bé thì mừng lắm. Trước khi về nhà có thể nhìn thấy chú một lần nữa. Thật vui.

Con bé tắt điện thoại, sau đó vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt, còn ngêu ngao hát mấy câu "Cháu lên ba cháu đi mẫu giáo... Là là lá la la"

Cô ngủ dậy đã thấy con gái tự đi vệ sinh cá nhân còn hát la la. Thật sự rất lạ. Con bé rất ít khi hát. Chỉ khi nào có chuyện thì đó thật vui, nó mới hát. Cô nghĩ, đi xa một tuần nay có lẽ con bé nhớ nhà nên khi hay tin về nhà mới vui như thế.

Vệ sinh cá nhân xong, như mọi buổi sáng, cô đi mua đồ ăn sáng. Dặn dò Sầu Riêng thật kỹ, sau đó cô khóa cửa rồi đi mua.

....

Hai mẹ con cô đang ăn sáng.

"Rầm... Rầm" Tiếng đập cửa đủ để thấy sự thiếu kiên nhẫn của người ở ngoài kia như muốn phá nát cánh cửa ra.

Cô đi mở cửa. Cửa vừa được mở ra, đã có một bóng đen lao vào, ôm chầm lấy cô.

"Ngọc Nhi, cầu xin em, em không được đi. Nếu em đi, anh sẽ khiến em hối hận"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

"Ngọc Nhi, cầu xin em, đừng đi. Nếu em đi, anh sẽ khiến em hối hận"

Làm sao anh biết được hôm nay cô sẽ đi?

Còn nữa, hối hận? Từ ngày cô ôm con bỏ đi đã không còn biết hối hận là gì rồi.

Cô giãy giụa thoát khỏi vòng tay của anh "Buông em ra"

"Không buông, hứa với anh đừng đi. Trờ về bên anh được không?"

Chát!

Một tiếng động thâm thúy vang lên.

Cô tát anh. Một bên má của anh đã in dấu bàn tay năm ngón của cô. Lực tát, không nhẹ.

Sầu Riêng vẫn còn ngồi ở bàn ăn. Nhìn thấy mẹ tát vào mặt chú mà giật mình. Con bé meo mào "Mẹ ơi, mẹ"

Lúc này cô mới ý thức được việc mình đã làm. Đây là lần đầu tiên cô đánh một người. Mà người đó lại là anh.

Anh buông cô ra, cười khề "Sầu Riêng, bố không sao. Con nhắm mắt lại được không?"

Con bé không hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng vẫn nhắm mắt lại theo lời anh.

Khi không thấy gì nữa. Con bé chỉ nghe mẹ "ừm" một tiếng

Anh hôn cô. Cô càng giãy giụa, thậm chí là đánh anh, anh càng ôm cô chặt hơn, hôn cô sâu hơn. Nụ hôn này, anh đã nhưng nhớ bốn năm nay.

Hôn nhau được một lúc. Đến khi khoang miệng của hai người thoáng thoảng mùi tanh. Chết tiệt, cô cắn môi anh, cắn đến rách môi chảy máu. Anh buông cô ra. Không nổi nóng mà còn cười

"Ngọc Nhi, bốn năm mới gặp lại. Em vẫn như xưa"

Cô tức giận "Phong Thành, anh bi ời"

Anh cười vô hại, máu trên môi vẫn còn đang ứa ra "Nào có, anh có quyền hôn em"

"Anh... Anh..." Cô tức giận nữa ngày vẫn không thể nghĩ ra câu gì để mắng anh. Chỉ mới bốn năm thôi mà, anh thay đổi nhiều quá. Mặt dày, vô sỉ. Nếu anh là Phong Thành trước kia thì tốt rồi. Tuy lạnh lùng, tàn nhẫn nhưng ít ra vẫn để cho mẹ con cô được yên ổn.

"Được rồi, Ngọc Nhi. Cho anh một cơ hội sửa sai đi. Về nhà với anh"

Cô phải làm sao đây? Rốt cuộc anh muốn thế nào? Anh yêu cô sao? Nếu yêu, tại sao ngày trước không giữ cô lại. Cô đã từng hi vọng thật nhiều, thậm chí trước lúc ra đi đã gọi điện thoại cho anh. Trong lòng thật sự rất mong chờ, chỉ cần một câu nói của anh thôi "Ngọc Nhi, em ở lại đi". Nhưng anh đã không làm thế.

Bây giờ một mực giữ cô lại. Là vì yêu? Vì đứa con? Hay vì nguyên nhân gì khác?

"Ngọc Nhi, em đồng ý được không? Anh lập tức đón hai mẹ con về nhà"

Cô gạt đầu. Tính anh cố chấp, nói không, anh sẽ chịu để yên sao? Về nhà với anh, sau này chỉ cần anh chán ghét cô. Như vậy cô có thể yên ổn.

Anh đương nhiên không biết cô đang suy nghĩ điều gì. Anh vui mừng đến bàn ăn, nơi Sầu Riêng vẫn còn nhắm tịt mắt ngồi yên đó.

Anh bế con bé lên, hôn lên trán con bé một cái "Sầu Riêng, giới thiệu với con. Bố là bố của con"

Sầu Riêng mở mắt ra, chớp chớp mắt "Bố ạ? Sầu Riêng biết ngay chú là bố cháu"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

"Bố à? Sầu Riêng biết ngay chú là bố cháu"

Anh ngỡ ngàng, cứ nghĩ con bé sẽ khó lòng chấp nhận. Sẽ không chịu thừa nhận anh là bố nó. Nhưng việc con bé chịu thừa nhận anh, khiến anh vui đến sắp khóc.

Anh cười hỏi con bé "Sao con biết bố là bố con"

Con bé hồn nhiên mà đáp rằng "Con không biết"

Một giọt máu đào hơn ao nước lã. Từ lần đầu gặp mặt, cả hai đều có một cảm giác không thể miêu tả được thành lời. Một cảm giác rất vui vẻ, rất thoải mái mà đối phương mang lại. Đó cũng chính là lí do mà con bé dám không nghe lời mẹ. Biết mẹ không thích nhưng vẫn đến gần anh, trò chuyện với anh.

"Từ giờ đừng gọi bố là chú nữa, gọi bố là bố. Được không?"

Cứ nghĩ con bé sẽ ngay lập tức đồng ý mà gọi tiếng bố nó đã khao khát bốn năm nay. Nhưng không, con bé nhìn sang mẹ với nét mặt ái ngại. Nó sợ làm mẹ buồn, sợ rằng mẹ sẽ không cho gọi bố.

Cô nhìn con mà đau lòng, rõ ràng là rất thích, rất muốn gọi bố nhưng vẫn nhìn sang cô. Muốn xem ý kiến của cô như thế nào. Một đứa bé bốn tuổi, sao có thể có được những suy nghĩ như vậy chứ?

Cô gật đầu, vốn dĩ cô không muốn làm khó con. Cũng rất mong con mình sẽ được sống trong một gia đình có đầy đủ cha mẹ như bao đứa trẻ khác. Nhưng đối phương là anh, nên cô không dám chắc chắn. Cô sợ, sợ một ngày anh lại lạnh lùng bỏ rơi cô như cách anh đã làm bốn năm trước.

Có được sự đồng ý của mẹ, Sầu Riêng chẳng còn lí do gì để không gọi bố. Tiếng bố này, con bé đã muốn gọi bốn năm nay, chỉ là không có cơ hội.

"Bố... Bố... Bố..."

Một, hai rồi ba tiếng. Con bé cứ gọi anh là bố một cách không mục đích. Có lẽ, con bé muốn gọi bù, gọi bố bù cho những ngày nó không được gọi.

Anh cười, một nụ cười hạnh phúc. Đã bao lâu rồi anh chưa cảm thấy hạnh phúc như thế này "Con gái, bố xin lỗi, xin lỗi con thật nhiều..."

Không ai thấy được, đã có một giây, anh dùng tay áo lau đi một giọt nước mắt sắp rơi ra.

Anh bế con đến nơi cô đang đứng "Về thôi, hai mẹ con về nhà với anh"

Một tay anh bế Sầu Riêng, còn một tay anh nắm lấy tay cô. Cô để yên cho anh nắm, không còn sức để mà buông ra.

....

Chiếc xe dừng lại ở trước sân nhà quen thuộc. Căn nhà này, cô chưa từng nghĩ sẽ có một ngày, mình trở lại. Đến hôm nay, cô trở về liệu rằng có được sống cuộc sống mới tươi đẹp?

Di Liên vẫn còn làm ở đây, đi ra mở cổng. Nhìn thấy cái gia đình nhỏ của anh, lòng di vui mừng như người làm cha làm mẹ

"Ngọc Nhi, đi biết sẽ có một ngày con trở lại"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

"Ngọc Nhi, đi biết có ngày con sẽ trở lại"

Đã bốn năm rồi, di Liên vẫn còn làm ở đây, đi không thay đổi nhiều. Chỉ là mái tóc của di, có thêm vài sợi tóc bạc. Thời gian đúng là không bỏ sót một ai.

"Vâng, là con. Bốn năm nay di vẫn khỏe chứ?" Cô đến ôm di. Di cũng ôm cô, như một đứa con lâu ngày mới gặp lại mẹ.

Di Liên chăm sóc cô chỉ một tháng. Nhưng tình cảm cô dành cho di rất đặc biệt. Còn nhớ ngày cô bế con đi, di tiễn cô ra tận bến xe. Di nói "Nếu con gặp khó khăn thì gọi cho di. Nếu được, di sẽ giúp đỡ con". Nhưng bốn năm nay, cô không liên lạc với di dù là một cuộc gọi vài phút hay chỉ một dòng tin

nhấn. Vì cô hiểu, nếu dì Liên biết được tình hình của mình thì anh cũng sẽ biết được tình hình của cô. Như vậy chẳng phải làm cho anh thêm chán ghét cô sao.

Cha mẹ cô mất trong một vụ tai nạn, năm cô đang là sinh viên năm tư của một trường đại học. Bỏ lại cô cùng với một đứa em gái nhỏ hơn mười tuổi cùng với căn bệnh tim bẩm sinh quái ác. Năm đó, cô vừa đi học vừa đi làm lo tiền viện phí cho em. Nhưng với công việc làm theo giờ của một sinh viên thì được mấy đồng? Có được một bữa ăn no đã là tiêu chuẩn, tiền ở đâu ra mà đóng những khoản viện phí đắt đỏ? Cuối cùng, năm cô vừa tốt nghiệp đại học, cũng là độ tuổi thanh xuân đẹp nhất của người con gái, cô trở thành nhân tình của anh.

Ngày cô vui mừng xách một giỏ tiền lớn chạy vào bệnh viện. Chỉ cần nộp khoản tiền này vào, em gái cô sẽ lập tức được cứu. Nhưng ông trời thật quá tàn nhẫn. Lúc cô đến phòng bệnh của em gái, con bé đã nằm trên băng ca được các bác sĩ đẩy ra khỏi phòng bệnh, trên người còn trùm một mảnh vải trắng. Cùng với những lời nặng nề của bác sĩ "Xin lỗi, chúng tôi đã cố gắng hết sức"

Giây phút đó, thế giới quan của cô sụp đổ. Người thân duy nhất trên đời này cũng nhấn tâm rời xa cô. Cô ngã gục xuống nền nhà lạnh lẽo của bệnh viện. Tim cô đau đớn đến tê dại, mắt cô khô khốc, chẳng có một giọt nước mắt nào rơi ra. Chỉ có trái tim cứ đập, cứ đau...

Là anh, người đã đỡ cô đứng dậy khỏi nền nhà lạnh lẽo. Cũng là anh đã thay cô làm cho em gái cô một cái đám tang đàng hoàng. Để con bé an tâm mà đi tìm bố mẹ.

Cô yêu người đàn ông đó. Người đàn ông duy nhất trong vận mệnh của cô. Với cô, anh chính người cô yêu sâu sắc cũng là người thân trên đời này. Đó là lí do cô ngoan ngoãn, nghe lời, hiểu chuyện. Cô sợ, sợ anh sẽ bỏ rơi cô.

Cô từng nghe ai nói một câu thế này: Nếu bạn yêu ai đó, bạn sẽ muốn sinh con cho anh ta. Lúc đầu cô không tin, đến khi cô mang trong người giọt máu của hai người, cô mới biết. Thì ra đó là sự thật. Bằng mọi giá cô phải giữ lại đứa nhỏ. Dù biết chắc chắn rằng anh sẽ không thích.

....

"Dì vẫn khỏe. Được rồi, mau vào nhà đi. Đồ đạc cứ để dì mang vào"

Ngôi nhà không có nhiều thay đổi. Đồ đạc trong phòng ngủ của hai người vẫn còn được giữ nguyên. Chỉ thay mới dra giường và gối. So với bốn năm trước, nay căn nhà này chỉ có thêm một căn phòng cho trẻ ở sát vách phòng ngủ của hai người.

Cô cười, có lẽ từ lần đầu gặp lại, anh đã không có ý định buông tha cho mẹ con cô.

Đang quan sát xung quanh, hai bàn tay to lớn từ phía sau bịt mắt cô lại, tầm nhìn của cô trở thành một màu đen tối. Một giọng nói trầm ấm quen thuộc

"Ngọc Nhi, quên đi quá khứ. Chúng ta bắt đầu lại từ đầu"

Chap này thiếu muối trầm trọng nhưng bù lại chap sau có H nha

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

"Ngọc Nhi, quên đi quá khứ. Chúng ta bắt đầu lại từ đầu"

....

Mọi đồ đạc của cô ở căn nhà cũ đều được anh chuyển về. Thủ tục chuyển trường cho Sầu Riêng cũng đã hoàn tất. Tại nơi đây, anh chắc chắn rằng sẽ cho mẹ con cô một cuộc sống thật tốt đẹp.

Tối đến, khi cả nhà đã ăn xong cơm tối. Sầu Riêng đã về phòng ngủ của mình. Con bé rất thích căn phòng này, vì nó có một chiếc giường công chúa màu hồng và rất nhiều những con gấu bông.

Anh và cô trở về phòng ngủ. Căn phòng này là nơi anh và cô từng có những phút giây hạnh phúc bên nhau. Cũng chính là căn phòng khiến cô cảm thấy bị thương và tủi hổ.

Cô đang ngồi sấy tóc trước bàn trang điểm. Anh vừa tắm xong chỉ quấn một chiếc khăn tắm ở ngang eo. Để lộ thân hình cơ bắp có tập luyện. Cảnh tượng này giống hệt bốn năm trước, chỉ là bây giờ thân phận của cô đã khác. Không còn là nhân tình của anh.

Anh nhìn đôi mắt vô hồn của cô qua cái gương ở bàn trang điểm. Anh cười dịu dàng đến gần. Cầm lấy cái máy sấy tóc cô đang cầm. Nhẹ nhàng vuốt ve

những sợi tóc, đưa nó đến gần cái máy sấy.

"Trời đã rất khuya, em không nên gọi đầu"

Anh bây giờ quá khác so với trước kia, quá dịu dàng. Dịu dàng đến nỗi làm cô ngẩn ngơ.

Cô cười "Gội đầu rồi đi ngủ sẽ thoải mái hơn"

"Được rồi, đợi anh sấy khô tóc cho em thì đi ngủ"

....

Trên chiếc giường lớn rộng rãi, hai con người trần trọc mãi không thể ngủ được. Là vì lạ nhà khó ngủ hay vì có thật nhiều điều muốn nói với đối phương nhưng không biết nên bắt đầu từ đâu.

Cô xoay lưng về phía anh, muốn tìm một tư thế thoải mái nhất.

"Em không ngủ được sao?" Trong đêm, giọng của anh càng thêm trầm ấm.

"Em xin lỗi, đánh thức anh rồi"

Anh kéo người cô lại, ôm cô vào lòng "Không sao, anh cũng không ngủ được"

Cô yên lặng nằm trong vòng tay ấm áp của anh. Vì nó quá ấm áp nên cô lo sợ, sợ rằng đây chỉ là một giấc mơ. Khi tỉnh dậy tất cả sẽ tan biến, cô sẽ đau khổ và hụt hẫng đến mức nào...

Nhìn người con gái mà mình yêu thương nhất đang nằm trong lòng, bất kì người đàn ông nào không sinh phản ứng? Anh cuối đầu, hôn lên trán cô. Sau đó xuống sống mũi, cuối cùng dừng lại ở môi. Cô nằm trong lòng anh mềm mại, không phản kháng. Môi lưỡi anh dịu dàng cạy mở hàm răng đang khép chặt của cô. Cô ngoan ngoãn phối hợp với anh. Sự thật là cô cũng rất nhớ anh.

Sau một màn môi lưỡi quấn quýt khiến nhiệt độ trong căn phòng tăng cao. Anh thay đổi mục tiêu, nhẹ nhàng cởi chiếc cúc áo đầu tiên của cô ra. Gặm nhấm cổ cô, rồi đến xương quai xanh tuyệt đẹp. Đi đến đâu, anh cũng để lại những vết hôn đỏ hồng to nhỏ. Muốn đánh dấu chủ quyền là một bản năng nguyên thủy của đàn ông..

Chiếc cúc áo thứ hai rồi đến chiếc cúc thứ ba... Từng chiếc cúc áo đều được anh dịu dàng mở ra. Đến khi cảm giác lạnh lạnh vì cơ thể không còn một mảnh vải che đậy. Cô hiểu rằng, mình còn rất yêu anh, dù là bốn năm trước hay thời điểm hiện tại.

Chiếc khăn tắm được quấn ở eo đã bị anh gỡ ra từ bao giờ. Cả hai đối diện với nhau bằng hình thức nguyên thủy nhất giữa nam và nữ. Anh mon man cơ thể của cô. Nâng niu, trân trọng nó như một món quà của thượng đế. Từ từ, từng chút một khơi dậy nhiệt tình trong cô. Anh hiểu quá rõ, làm thế nào sẽ khiến cô trở nên hưng phấn.

Và cô từng chút, từng chút được anh dẫn dắt đến nơi khoái cảm giữa hồng trần.

Đến khi căn phòng vang lên những âm thanh yếu điệu của người phụ nữ, cùng với một tiếng thở đầy thỏa mãn của người đàn ông.. Cô một lần nữa, lại là của anh.

....

Triền miên có, dịu dàng có, cuồng nhiệt có, vui sướng, hạnh phúc đều có...

Đến khi đỉnh cao của sự hoan lạc, anh để lại trong cô rất nhiều tình hoa của mình, thì thềm bên tai cô một câu

"Ngọc Nhi, sinh cho anh một đứa con"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Ba tháng sau.

Qe... Qe...

Tiếng nôn khan của cô từ trong nhà vệ sinh đánh thức anh đang ngủ. Vội khoác lên chiếc áo choàng, che đi cơ thể trần truồng phía trên. Chạy vào nhà vệ sinh, thấy cô đang nôn tháo, nôn thốc. Anh đau lòng vuốt lưng của cô

"Em không sao chứ?"

Cô đang nôn nhưng vẫn xua xua tay trả lời anh, ý bảo mình không sao, anh không cần lo lắng.

Anh vỗ lưng của cô thì chợt nhớ ra một điều gì đó rất quan trọng.

"Em có thai sao?"

Nghe câu nói của anh, sống lưng cô cứng đờ, động tác nôn khan cũng dừng lại, lắp bắp một câu "Em... Em không có thai"

"Không có thai thì sao em lại nôn? Anh đưa em đến bệnh viện"

Anh quá lo lắng, chỉ muốn nhanh chóng đưa cô đến bệnh viện để kiểm tra.

Cô lại một lần nữa xua tay "Em không sao"

Lúc này anh mới để ý, tay cô đang cầm một lọ thuốc. Giật lấy lọ thuốc từ tay cô, đập vào mắt anh là ba từ ghi trên nhãn thật chói mắt "thuốc ngừa thai"

"Em là vì tác dụng phụ của thuốc nên mới nôn nhiều thế này?"

Anh như không tin vào mắt mình. Chẳng phải anh muốn cô sinh cho anh một đứa con sao. Tại sao cô lại uống thuốc?

"Em không muốn sinh" Là vì Sầu Riêng còn quá nhỏ, cô không muốn con bé chưa được năm tuổi đã có em. Như vậy cô sẽ không quan tâm, chăm sóc con bé chu đáo được.

"Tại sao?" Anh vô lực hỏi một câu. Nhưng rất nhanh cũng tự mình trả lời. Là anh muốn cô sinh con chứ cô chưa đồng ý.

Không trả lời anh bằng những gì mình đang nghĩ. Như có ai xui khiến, cô buộc miệng hỏi lại anh một câu "Tại sao anh lại muốn có con? Không phải anh rất không thích trẻ con sao? Suýt nữa thì Sầu Riêng của em cũng chẳng thể có mặt trên đời này"

Nói xong câu đó, cô cũng nhận thấy mình đã sai. Nếu đã cùng anh quay về thì không nên nhắc lại chuyện cũ. Cô đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng để đón nhận con tức giận của anh, thậm chí nghĩ anh sẽ vì quá tức giận là bóp chết mình.

Nhưng không.

Anh chỉ thuận tay mở nắp lọ thuốc, đổ hết thuốc trong lọ ra cái bồn rửa mặt, sau đó xả nước. Những viên thuốc cứ như thể trôi theo dòng nước. Anh nhẹ giọng

"Anh hiểu rồi. Anh sẽ không động vào em nên đừng uống mấy loại thuốc hại sức khỏe này"

Nói rồi, anh đi ra khỏi nhà vệ sinh. Nhìn bóng dáng cao lớn cô đơn của anh rời khỏi đó. Trái tim cô như bị ai đó thắt chặt. Thật nhói. Thật đau.

Cô rất muốn đuổi theo anh, nói cho anh biết nguyên nhân thật sự. Nhưng mà, đôi chân không nghe lời bộ não, vẫn cứ đứng bất động ở đó. Nhìn anh ngày càng cách xa mình. Trái tim vô lực trống rỗng..

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Những sau đó anh không đụng vào cô. Sáng sớm anh đến công ty thật sớm. Tối đến về nhà thật muộn, vào phòng thăm Sầu Riêng, đắp chăn cẩn thận cho con bé. Sau đó vào phòng ngủ thì cô đã ngủ. Có những lúc cô chưa ngủ nhưng cũng giả vờ đã ngủ rồi. Anh nhìn cô một lúc rồi sang phòng kế bên. Đã có nhiều lần, cô muốn mở lời xin lỗi anh nhưng cái lòng tự cao chết tiệt của người phụ nữ đã ngăn cản cô.

Từ ngày hôm đó, như có một bức tường vô hình dựng lên giữa anh và cô. Nó cứ ngày một cao hơn, vững chãi hơn khiến hai người ngày càng xa cách vì nó. Đã nhiều đêm không ngủ được, cô có một suy nghĩ: Nếu cứ như thế này mà anh và cô ngày càng xa cách nhau cũng thật tốt. Cô có thể rời đi, chỉ lo cho Sầu Riêng tội nghiệp vừa vui vẻ vì được sống trong một gia đình có đầy đủ cha mẹ, nay lại phải đối mặt với việc chọn lựa sống cùng với bố hay mẹ. Nhưng con bé có lựa chọn sống với ai cũng được. Chỉ cần là điều con bé muốn thì cho dù có chọn bố hay mẹ cô cũng sẽ tôn trọng quyết định của con.

Sầu Riêng, có lẽ ngay từ đầu cô không nên đặt cái tên này cho con. Sầu Riêng, nỗi buồn của riêng mẹ...

....

Hôm nay, anh trở về nhà trong trạng thái say khướt. Quần áo toàn mùi rượu. Di Liên đỡ anh vào phòng thì giao lại cho cô, đi lo đi lấy nước để lau người cho anh. Khi đi bê chậu nước vào phòng, cô nói với dì

"Dì đi nghỉ trước đi, con chăm sóc anh ấy là được rồi"

"Con làm được không?"

Thấy dì Liên có vẻ chán chường. Cô cười, đẩy dì ra khỏi phòng "Dạ được, dì nghỉ ngơi sớm đi, con làm được"

Di Liên gạt đầu rồi trở về phòng của mình. Có lẽ cậu chủ gặp phải chuyện gì rất buồn. Mấy ngày nay đã đi sớm về muộn, hôm nay lại còn say khướt thế này. Đôi trẻ này cũng thật lạ, rõ ràng là yêu thương nhau nhưng cứ giằng vò nhau.

Khi dì Liên đã về phòng, cô cẩn thận bê lại chậu nước lại gần giường. Cởi bộ đồ nồng nặc mùi rượu của anh ra, cẩn thận lau người cho anh.

Anh say nhưng vẫn còn ý thức được có một người đang thay đồ cho mình, còn cẩn thận lau người cho anh. Anh biết đó là cô. Anh biết cô vẫn luôn như vậy, luôn chăm sóc cho anh một cách chu đáo.

Cô đang mặc lại một bộ quần áo ngủ sạch sẽ cho anh thì bị anh lật người, đè xuống giường. Cô muốn thoát khỏi người anh bởi vì anh rất nặng, đè cô như muốn ngạt thở. Chẳng hiểu sao đàn ông khi say lại trở nên nặng nề như vậy.

Nhận thấy người con gái dưới thân mình đang giãy giụa, anh càng ôm cô chặt hơn. Như sợ chỉ cần buông tay ra thì cô sẽ biến mất. Anh nói với cô bằng một chất giọng thều thào

"Ngọc Nhi, chuyện của bốn năm trước anh rất xin lỗi. Em đừng nhớ lại nó nữa. Chúng ta sẽ bắt đầu lại từ đầu, đừng hỏi anh nguyên nhân. Được không?"

"Thành, em..."

Cô vừa nói được hai từ đã bị anh dùng môi chặn lại những lời sắp nói. Có thể là những điều anh muốn nghe, cũng có thể là những điều anh không muốn nghe...

Không bao lâu sau, căn phòng vang lên những âm thanh mềm mại của người phụ nữ...

Đêm hôm nay sẽ thật dài.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Sáng hôm sau, cặp đôi đang ôm nhau vẫn còn say giấc nằm trên giường. Không hề biết đến sự xuất hiện một cách lén lút của vật nhỏ ngoài cửa.

Sầu Riêng vừa ngủ dậy nhưng thấy mẹ chưa dậy thì sang phòng kế bên tìm mẹ. Bình thường giờ này mẹ đã ngủ dậy và chuẩn bị đồ ăn sáng để Sầu Riêng ăn rồi đi học.

Vào phòng mẹ, Sầu Riêng thấy bố mẹ đang ngủ, bố còn ôm mẹ rất chặt. Con bé lấy tay che miệng lại, cười khúc khích. Sau đó đi thật nhẹ ra ngoài vì sợ đánh thức bố mẹ. Còn cẩn thận đóng cửa phòng lại.

Di Liên nhìn thấy dáng vẻ lén lút của con bé khi từ phòng bố mẹ đi ra thì lấy làm lạ

"Sầu Riêng, sao con lại từ phòng bố mẹ đi ra?"

Con bé đưa ngón tay trỏ lên môi, "suyt" một tiếng, ý bảo dì Liên nhỏ tiếng lại. Giọng con bé lí nhí "Bà ơi, bố mẹ cháu đang ngủ"

Di Liên nghe thế càng ngạc nhiên hơn. Tối qua cậu chủ uống say nên dậy trễ thì có thể hiểu được. Còn Ngọc Nhi? Bình thường giờ này cô đã dậy. Sao hôm nay lại dậy muộn thế này?

Di không hề biết rằng, tối hôm qua, có hai người "thức" qua ngày mới rồi mới đi ngủ. Nên bây giờ một môi đến mức Mặt Trời đã chiếu vào giường vẫn chưa dậy nổi.

"Được rồi, để bố mẹ ngủ. Bây giờ Sầu Riêng ăn sáng rồi bà đưa con đi học"

Con bé ngoan ngoan "Dạ" một tiếng. Sau đó ăn sáng rồi cùng đi Liên đến trường mẫu giáo.

Trên đường đến trường, con bé suy tư như có chuyện gì đó rất khó lý giải. Di Liên nhận ra con bé có điều bất thường liền lo lắng

"Sầu Riêng, con có chuyện gì sao? Nói bà nghe được không?"

Nghe di Liên hỏi, con bé liền thành thật trả lời "Bà ơi, chừng nào thì Sầu Riêng mới có em ạ?"

Di Liên hơi khó xử, chuyện có em là phải hỏi cậu chủ. Di làm sao biết được. Tuy nhiên di hỏi lại con bé một câu "Sầu Riêng muốn có em sao?"

"Vâng ạ" Nét mặt của con bé rực rỡ.

"Tại sao con lại muốn có em?"

Con bé suy nghĩ mấy giây, sau đó trả lời "Tại vì có em rất vui, con với em có thể cùng nhau chơi đồ chơi"

Con bé thật ngoan. Nếu là một đứa trẻ khác, có lẽ chúng sẽ chẳng muốn có em. Vì chúng nghĩ rằng có em rồi, bố mẹ sẽ không yêu thương mình nữa.

Di Liên thầm cảm thán trong lòng. Bốn năm qua, hẳn là Ngọc Nhi đã rất vất vả. Vừa nuôi con khôn lớn lại có thể dạy dỗ con bé lễ phép, đáng yêu thế này.

....

Đã nằm suốt mấy tiếng đồng hồ trong lòng anh, cô cảm thấy hơi mỏi. Muốn xoay người lại để tìm một tư thế thoải mái hơn. Nhưng vừa định xoay người qua thì một cơn đau nhức kéo đến. Cô "Ui da" một tiếng rõ to, thầm mắng anh "Đồ tự vả. Mới vài ngày trước còn nói sẽ không đụng vào cô. Bây giờ thì hay rồi, toàn thân ê ẩm". Anh đang ngủ cũng vì thế mà thức dậy.

Nhìn cô chật vật xoay người, anh cười thỏa mãn. Cô nhìn thấy anh cười càng giận hơn

"Anh còn cười được?"

"Chả lẽ anh phải khóc sao?"

Anh đây là đang muốn chọc tức cô đây mà.

"Không phải mới mấy ngày trước ai đó nói là sẽ không chạm vào em sao?"

Anh với nét mặt ngây thơ

"Anh có nói những lời như thế sao? Sao anh không nhớ? Em có ghi âm lại không?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

"Anh có nói câu đó sao? Sao anh lại không nhớ? Em có ghi âm lại không?"

Vừa đau vừa tức, như có một đám khói phun trào trên đầu cô. Chẳng phải người ta nói giang sơn dễ đổi bản tính khó dời sao? Mới bốn năm, sao anh lại trở nên vô sỉ thế này? Nhiều khi cô tự hỏi, liệu đây có phải là Phong Thành của mà cô quen biết không? Hay đã có một người nào đó nhập vào.

Nhìn cô hờn dỗi, anh cảm thấy rất vui. Rất lâu rồi anh mới được nhìn thấy dáng vẻ này của cô. Từ ngày gặp lại, sống chung với nhau đã hơn ba tháng. Mọi cảm xúc của cô anh đều để tâm nhưng có vẻ như cô không vui. Suốt ngày im lặng vô cảm. Không vui cười, không khóc lóc, cũng không tức giận. Thà rằng cô mắng chửi anh cũng được, nhưng đừng im lặng không nói. Cảm giác thật sự rất khó chịu ở tim.

Nhưng hôm nay, cô lại như một đứa trẻ, dỗi hờn vì những hành vi quá đáng của anh tối qua. Gánh nặng của anh, cuối cùng cũng biến mất.

Anh ngồi dậy, ôm lấy cô từ phía sau "Anh xin lỗi, lần sau đừng giấu anh uống loại thuốc có hại cho sức khỏe đó nữa được không? Anh sẽ tìm chế bản thân"

Nghe giọng nói trầm thấp ấm áp cùng với thái độ chân thành tình cảm của anh, cô rất muốn khóc. Muốn nói cho anh nghe bốn năm qua mình đã vất vả như thế nào. Nhiều đêm nhìn con ngủ mà nhớ anh nhiều ra sao. Hay những lời chỉ trích của hàng xóm đã làm cô tủi thân nhiều đến nhường nào. Nhưng

không, từng chuyện một cô đều không kể. Từ hôm nay trở đi, đoạn kí ức đau buồn của bốn năm trước cô đều quên sạch. Sẽ bắt đầu một cuộc sống mới. Mà cô tin chắc rằng, cuộc sống mới này sẽ tràn ngập niềm vui và hạnh phúc.

"Thành, thật ra không phải em còn giận anh chuyện cũ. Là vì Sầu Riêng của chúng ta, con bé còn quá nhỏ. Anh hiểu cho em chứ?"

Anh càng ôm cô chặt hơn "Xin lỗi em, là anh không suy nghĩ chu đáo" Rồi anh xoay người cô lại, hai người đối diện với nhau "Chúng ta quên đi chuyện cũ, bắt đầu một cuộc sống mới. Được không vợ yêu?"

Đây cũng chính là những điều cô muốn nói. Cô nhẹ nhàng gật đầu. Dù cho quá khứ đã từng tổn thương như thế nào, chỉ cần còn yêu nhau, người ta sẽ sẵn sàng lãng quên đi vết thương đó.

....

Hơn bốn giờ chiều, Sầu Riêng được đón về nhà. Vừa về đến nhà, con bé có cảm giác hôm nay bố mẹ rất lạ. Bố mẹ rất vui vẻ với nhau. Mẹ đang nấu ăn, bố còn ở dưới bếp giúp mẹ. Cảm giác rất khác những ngày trước...

Đến giờ ăn, Sầu Riêng chăm chú ăn những món mình yêu thích. Còn anh và cô gấp thức ăn cho nhau, cứ như quả Sầu Riêng bốn năm không tồn tại. Đột nhiên, anh lên tiếng

"Hai mẹ con muốn đi du lịch ở đâu? Cuối tuần này anh đưa hai mẹ con đi"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

"Hai mẹ con muốn đi du lịch ở đâu? Cuối tuần này anh đưa hai mẹ con đi"

Sầu Riêng đang ăn cơm, không màng thế sự. Vì nghe bố hỏi mà trở nên hào hứng

"Đi du lịch ạ?"

Anh cười gật đầu với con bé. Từ sáng đến giờ anh đã suy nghĩ về vấn đề này và đưa ra quyết định, cuối tuần này này sẽ đưa hai mẹ con cô đi du lịch ở đâu đó vài hôm. Vợ chồng vẫn nên có một chuyến đi du lịch để hâm nóng tình cảm. Cũng là để cho Sầu Riêng được đi nhiều nơi, biết đó biết đây.

Con bé rất hào hứng với chủ đề này "Bố ơi, đi du lịch ở nơi có gấu trúc được không? Con thích gấu trúc"

"Gấu trúc ở Trung Quốc, cách rất xa chúng ta. Đợi nghỉ hè năm sau bố đưa con đi. Còn bây giờ chúng ta đi biển, con chịu không?"

"Vâng ạ". Sầu Riêng trả lời anh. Tuy là không được đi xem gấu trúc nhưng bù lại được đi biển, Sầu Riêng cũng rất thích biển

"Vợ, em thì sao?"

"Em nghe theo hai bố con anh"

Cô rất vui vì không ngờ rằng mình cũng sẽ có những ngày hạnh phúc thế này. Điều này, thật khác xa với những gì cô tưởng tượng.

....

Cuối tuần đã đến, cả nhà cùng nhau đến một vùng biển phía Nam đất nước, cách thành phố A khoảng 200 km. Nơi đây rất bình yên. Nước biển trong xanh, cát trắng, còn nhìn thấy cả sinh vật dưới biển.

Buổi tối, Sầu Riêng vì nghịch cát cả ngày nên đã mệt, yên giấc cùng với di Liên ở phòng kế bên.

Sóng biển rì rầm, gió thổi mát từng cơn... Tất cả không gian lãng mạn đều nhường lại cho đôi vợ chồng. Anh nắm tay cô đi dạo trên bờ biển. Đã bảy năm rồi, nhưng mỗi lần anh nắm tay, cảm giác rung động vẫn còn nguyên vẹn. Cô nhỏ giọng hỏi anh, nhỏ đến mức tiếng gió có thể lấn át được.

"Thành, anh yêu em chứ?"

Nhưng anh vẫn nghe, trả lời cô bằng một câu kiên định, chắc chắn

"Yêu, anh yêu em"

Anh và cô có được ngày hôm nay cũng vì trải qua nhiều chuyện, hạnh phúc có, đau khổ có, vui có và buồn cũng có. Người ta nói đúng, tình yêu mà không có thử thách thì nhàm chán biết bao. Mặc dù cô không hiểu được vì sao ngày xưa anh bỏ mặc cô, làm tổn thương cô. Nhưng nếu thời điểm hiện tại, anh yêu cô thì cô sẵn sàng xem đoạn kí ức của bốn năm trước không tồn tại.

Đi dạo bờ biển một đoạn, cô giật giạt tay anh mà mình đang nắm "Thành, cuối xuống em nói cho anh nghe một bí mật"

Anh cúi người xuống, tai kề môi cô "Rất vinh hạnh khi được nghe bí mật của em"

Cô cười, từ khi nào mà anh trở nên hài hước thế này. Cô thì thầm một câu vào tai anh

"Bí mật gì còn lâu em mới nói" Vì em sẽ dùng cả đời này để tiết lộ cho anh biết em yêu anh nhiều đến nhường nào.

Anh cười "Vợ à, em lừa anh sao?"

Anh ôm cô vào lòng "Anh cũng có một bí mật muốn nói cho em biết"

"Thôi đi, em không ngốc như anh để mà bị lừa" Trong vòng tay anh, cô kháng nghị.

Anh nhìn cô, thâm tình và dịu dàng "Bí mật của anh là từ trước đến nay, anh đều yêu em"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

"Bí mật của anh là từ trước đến nay, anh đều yêu em"

Nghe đến bốn từ "từ trước đến nay", trái tim cô lỡ mất một nhịp. Cô có nghe nhầm không? Anh vừa thừa nhận rằng anh yêu cô.

"Thành, anh nói sao?"

"Bà xã, anh yêu em" Vì sợ cô lại không nghe rõ. Anh hét thật to với mặt biển.

Có một lần, anh vô tình nhìn thấy một chàng trai cùng với cô gái nắm tay mà hét to rằng, chàng trai đó yêu cô gái kia. Lúc đó anh cảm thấy hành động đó thật trẻ con và nực cười. Nhưng đến hôm nay anh mới biết hành động trẻ con và nực cười này khiến người ta có cảm giác thoải mái như thế này.

Nhìn thấy cô ngơ ngác như thể vừa nghe thấy một chuyện gì đó rất hoang đường, anh cười, khẽ hôn lên trán cô một cái "Em nghe rõ chưa?"

Cô gật đầu.

"Vậy đừng gọi anh là Thành nữa, gọi anh là ông xã được không?"

Cô lại gật đầu.

"Gọi anh là ông xã đi"

Cô gật đầu lần nữa.

Anh cười, cô gái này thật là. Đã làm mẹ rồi sao vẫn như đứa trẻ mới lớn thế này?

"Được rồi, chúng ta về phòng thôi, gió lớn thế này, em cảm lạnh"

Khi anh nắm tay cô đi, cô vẫn còn chưa hoàn hồn vì câu nói anh yêu em. Câu nói này, cô đã đợi quá lâu rồi. Đợi từ lúc cô còn là một thiếu nữ đến hôm nay cô đã là mẹ. Cuối cùng cô đã đợi được. Tuy thật lâu nhưng cuối cùng vẫn có kết quả. Xứng đáng, xứng đáng lắm.

"Ông xã" Cô gọi anh. Cảm xúc lúc này của cô là gì nhỉ? Là không thể diễn tả bằng lời. Là hạnh phúc lẫn át tất cả.

Anh nhìn cô mỉm cười "Chịu gọi rồi sao?"

"Ông xã, ông xã, ông xã..." Hai từ này, cô muốn gọi cả đời.

....

"Bà xã, em không khỏe sao? Sao lại ăn ít thế này?"

Nhìn thấy cô vừa ăn được một chén cơm đã buông đũa, anh có chút lo lắng. Mấy ngày gần đây cô rất lạ, cả người gầy gò xanh xao. Ăn cơm rất ít, đôi khi còn hay cáu gắt khó chịu.

"Em không biết, em cảm thấy hơi khó chịu, không muốn ăn nữa"

"Ngọc Nhi, con bị bệnh gì sao? Cảm thấy trong người rất khó chịu sao?" Di Liên cũng rất lo lắng cho cô. Di yêu thương cô như con gái ruột của di.

"Không sao đâu ạ, con nghỉ ngơi một lát là ổn"

"Anh đưa em đến bệnh viện kiểm tra" Vì lo lắng cho cô nên anh cũng chẳng thể nào nuốt trôi cơm. Chỉ mong có thể nhanh chóng đưa cô đến bệnh viện kiểm tra.

Đột nhiên di Liên lên tiếng "Ngọc Nhi, con có thai sao?"

Lời của di nói khiến cô giật mình. Tính đi nhầm lại, hơn hai tháng nay, cô vẫn chưa có...

"Chúng ta đến bệnh viện kiểm tra" Anh không nói hai lời, lập tức khoác áo cho cô rồi đến đưa cô bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Trên đường đi đến bệnh viện, cô vô thức đặt tay lên bụng. 80% phần trăm có thể khẳng định, cô đã mang thai rồi. Chỉ là không biết đứa bé này có từ lúc nào?

Có thể là hai tháng trước, cái đêm mà anh say rượu. Vì sau lần anh đổ hết thuốc của cô đi, cô cũng không dùng nó nữa. Loại thuốc nào mà chẳng có hại cho sức khỏe. Nếu uống thuốc lâu ngày, sợ rằng cơ hội được làm mẹ một lần nữa của cô sẽ rất khó.

Còn về anh, từ sau ngày hai người hòa giải, anh rất tôn trọng cô, cũng biết tiết chế bản thân mình. Cô không muốn, đương nhiên anh sẽ không làm.

Nếu cô thật sự mang thai, đứa bé này chắc chắn là kết quả của lần đó.

....

Đến bệnh viện, sau khi làm xong một loạt các xét nghiệm. Vị bác sĩ già của khoa sản dựa vào các kết quả của xét nghiệm mà thông báo tin vui "Chúc mừng cô cậu, cái thai đã hơn hai tháng. Rất khỏe mạnh và đang phát triển bình thường trong tử cung"

Nghe tin, anh vui đến nỗi cứ nắm chặt tay bác sĩ không buông, miệng riu rít "Cảm ơn bác sĩ, cảm ơn bác sĩ"

Vị bác sĩ nhìn biểu cảm vui mừng của anh mà nghĩ thầm: Cô gái này thật tốt số, lại có được một người chồng tốt như thế này.

Rời khỏi bệnh viện, anh cẩn thận đỡ cô vào trong xe. Vì cô đã có thai nên anh hết sức chú ý.

Trái ngược với anh, cô rất bình tĩnh vì đây không phải là lần đầu tiên mình làm mẹ. Lần này thật giống lần trước, lúc cô không ngờ nhất, mình lại mang thai. Nhưng lần này đã có anh bên cạnh, cô không cần phải giấu diếm rồi một mình sinh con.

"Em không thích sao? Nhìn em rất không vui?" Anh tuy rất vui mừng nhưng vẫn không quên để ý cảm nhận của cô. Nhìn cô không thể hiện gì, anh nghĩ rằng cô không vui.

"Em..."

Có một nỗi bất an dâng lên trong lòng anh, anh vội ngắt lời cô "Nếu em không thích cũng không sao. Em chỉ cần sinh con ra, anh sẽ chăm sóc con. Được chứ?"

Bốn năm trước anh đã có lỗi với cô, có lỗi với Sầu Riêng. Anh không hề biết đến sự tồn tại của con bé khi nó còn nằm trong bụng mẹ. Anh sợ cô sẽ nhớ lại nỗi đau trong quá khứ mà bỏ đứa nhỏ lần này. Nếu như có chuyện đó, anh sẽ nhất định sẽ ngăn cản cô. Anh tin rằng mình sẽ chăm sóc tốt cho cô và con.

Nhìn thấy cái dáng vẻ căng thẳng của anh. Cô có thể hiểu được anh đang suy nghĩ đến chuyện khủng khiếp gì. Như có dòng nước ấm chảy qua trái tim Phong Thành của bây giờ, thật tốt.

Cô cười, nắm lấy tay anh "Ông xã à, anh suy nghĩ lung tung chuyện gì vậy? Em đang nghĩ xem mình muốn ăn xoài hay ăn me thôi mà"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

"Ông xã, anh đang suy nghĩ lung tung chuyện gì vậy? Em chỉ đang suy nghĩ xem mình nên ăn xoài hay ăn me thôi mà"

Nghे câu nói đùa của cô, lòng anh cuối cùng cũng nhẹ nhõm. Sao anh lại quên mất, cô đã từng bắt chấp tất cả để sinh con ra, thì làm gì có chuyện cô sẽ bỏ con chứ.

"Về nhà thôi. Bà xã, em muốn ăn gì anh đều mua cho em"

Cô cười hạnh phúc. Có lẽ người ta nói đúng. Khó trước thì sẽ sướng sau. Xem ra những ngày tháng sau của cô sẽ không còn cực khổ nữa.

Anh đưa đến một trung tâm thương mại lớn trong thành phố. Mua cho cô những cái đầm bầu đủ màu sắc, những bộ quần áo của trẻ con đáng yêu. Vì cái thai chỉ hơn hai tháng, còn chưa biết được là trai hay gái nên anh mua luôn cả hai. Những bộ quần áo dành cho bé trai lẫn bé gái.

Mọi người đều nhìn cô bằng con mắt ngưỡng mộ. Khiến cô cảm thấy không biết nên khóc hay nên cười.

"Ông xã, anh mua nhiều như vậy làm gì? Bụng em còn chưa lộ ra"

Cô kháng nghị với anh. Có phải anh quá khoa trương rồi không? Cứ như muốn vét sạch quần áo của trung tâm thương mại đem về nhà.

Đã có người nói thế này: Lúc đàn ông vui, họ sẽ chỉ tiền không suy nghĩ. Cũng thật đúng a.

"Không sao, mua nhiều một chút cũng rất tốt. Mỗi ngày em mặc một cái, đến khi em sinh thì thôi"

Trời ạ. Bó tay thật sự. Cô có thai chứ đâu phải đi event mà mỗi ngày mặc một cái đầm.

Cuối cùng, cô chỉ có thể dùng tuyệt chiêu của mình "Ông xã, em với con mệt lắm. Không muốn đi mua sắm nữa. Về nhà được không?"

Sao anh lại quên mất, đi mua sắm này giờ cô không mệt cũng sẽ rất mệt mỏi. Anh quá sơ ý rồi. Anh đỡ cô đến một cái ghế gần đó, cẩn trọng dặn dò "Ngồi đây đợi anh, thanh toán xong chúng ta sẽ về nhà"

Cô gật đầu.

Hạnh phúc đôi khi là những điều đơn giản thế này. Cô cười, một nụ cười xuất phát từ hạnh phúc thật sự. Cô đưa tay vuốt ve bảo bối đang thành hình trong bụng mình "Cục cưng, con nhớ phát triển thật mạnh khỏe. Bố mẹ ai cũng chào đón con"

....

Chiếc xe dừng lại ở trước sân nhà. Di Liên vội vàng ra mở cửa. Nhìn thấy vẻ mặt hớn hờ của đôi vợ chồng, di phần nào hiểu được Ngọc Nhi đã thật sự có tin vui. Từ bây giờ, cậu chủ Phong Thành của bà sẽ ngày càng hạnh phúc. Cuộc đời cậu bao năm lận đận là quá đủ rồi.

Khi vào nhà, anh và cô nhìn đồng hồ đã hơn bốn giờ rưỡi chiều nhưng vẫn chưa thấy Sầu Riêng đi học về. Thiết nghĩ, có lẽ di Liên hôm nay quên đón con bé

Cô lên tiếng hỏi di "Di Liên, di chưa đến trường đón Sầu Riêng sao?"

Lúc này, di Liên mới giật mình "Không phải cô cậu đã đón con bé rồi sao? Tôi đến trường thì cô giáo nói con bé đã có người đón đi"

Anh nghe di Liên nói mà nhũn mảy "Di nói sao, con bé thì được ai đón đi chứ?"

Choang.

Cái ly thủy tinh cô đang cầm trên tay rơi xuống đất, vỡ tan nát. Cô có một dự cảm bất an rất mãnh liệt. Vợ chạy đến bên cạnh anh mà đập trúng mình vỡ của cái ly khiến chân cô chảy máu. Không quan tâm đến vết thương

"Sầu Riêng của em, anh, Sầu Riêng đã đi đâu?"

Anh vội trấn an cô "Em bình tĩnh, ở nhà đợi anh, anh lập tức đi tìm con" Rồi anh quay sang nói với dì Liên "Dì cầm máu vết thương của cô ấy giúp con"

Sầu Riêng là máu thịt của anh, hiện tại không biết con bé đã đi đâu, ruột gan anh cũng rối bời.

Khi anh cầm chìa khóa xe, chuẩn bị ra khỏi nhà. Điện thoại kịp thời vang lên. Anh bắt máy thì nghe một giọng cười ghê rợn máy móc đã qua xử lý

"Ha... Ha... Phong Thành à Phong Thành, mày làm tổng giám đốc được vài năm thì quên mất mình đã từng là một đại ca xã hội đen à?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

"Ha... Ha... Phong Thành à Phong Thành, mày làm Tổng Giám đốc được vài năm thì quên mất rằng mình đã từng là một đại ca xã hội đen sao?"

"Mày là ai?"

Vì giọng nói của đối phương đã qua xử lý nên anh không thể xác định được là ai. Hướng hồ trước kia anh đã từng gây thù với rất nhiều người

Bên kia nghe câu hỏi của anh càng cười lớn hơn "Ha... Tao là ai không quan trọng. Quan trọng là con gái mày đang nằm trong tay tao. Chắc chắn con bé đáng yêu thật còn có nét giống mày."

"Nói nhanh, mày muốn gì?" Anh như mất kiên nhẫn.

Có lẽ bây giờ Sầu Riêng đã bị hấn bắt cóc. Con bé chắc đang rất sợ. Bây giờ anh chỉ muốn nhanh chóng cứu con bé nhanh nhất có thể, dù cho phải đánh đổi bằng thứ gì.

"Ồ? Muốn gì à? Tao chưa nghĩ ra. Nhưng tao đang nghĩ đến một chuyện rất vui. Nếu con gái mày có một vết sẹo dài trên mặt? Hay đột nhiên con bé chỉ còn có chín ngón tay thì thế nào nhỉ? Ôi ôi, nghĩ thôi mà tao đã sướng cả người!"

"Mày không được làm hại con bé, nói đi, mày muốn gì tao đều đáp ứng"

"Đợi điện thoại của tao, bao giờ suy nghĩ ra tao sẽ gọi"

Nói rồi hấn ta tắt máy. Anh tức giận đến mức đập cái điện thoại xuống đất. Thật khốn nạn.

Cô nhìn anh đáng vẻ tức giận của anh mà hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc.

"Thành, có chuyện gì sao?"

"Em bình tĩnh nghe anh nói, Sầu Riêng, con bé bị người ta bắt cóc..."

Anh chưa nói hết câu cô đã ngã khụy xuống. Rất may, anh đã kịp thời đỡ cô dậy. Miệng cô lắp bắp

"Sầu Riêng... Sầu Riêng của em... Con bé... Con bé... "

"Ngọc Nhi, em bình tĩnh nghe anh nói. Bằng mọi giá anh sẽ đưa con bé bình an trở về"

Cho dù anh phải đánh đổi mạng sống của mình.

Những lời kia đương nhiên anh không nói cho cô biết. Kẻ thù của anh trước đây rất nhiều. Nếu bây giờ họ tìm đến trả thù chắc chắn chỉ muốn mạng sống của anh.

Anh trấn an cô "Tin anh được không? Anh nhất định sẽ mang con về."

Cô nghe và hiểu lời anh nói, nhưng không hiểu sao nỗi bất an ngày một dâng cao. Nó khiến tim cô đau đớn đến mức không thờ được.

Cô gạt đầu một cách vô thức, miệng vẫn còn lắp bắp "Sầu Riêng sẽ về, anh sẽ mang Sầu Riêng trở về"

Anh ôm cô vào lòng, nhìn vết thương do thủy tinh cắt vẫn còn rỉ máu mà không khỏi xót xa. Anh hiểu chứ, Sầu Riêng là tất cả, là mạng sống của cô. Nếu con bé có chuyện gì, cô làm sao sống tiếp?

"Được rồi. Băng bó vết thương lại để tránh nhiễm trùng. Sầu Riêng về nhà mà thấy em bị thương, con bé sẽ đau lòng lắm"

Cô ngoan ngoãn ngồi đó cho anh băng bó vết thương ở chân. Đến thời điểm hiện tại, cô không thể suy nghĩ được bất cứ điều gì. Cứ vô thức nghe lời anh.

....

Anh gọi điện cho trợ lý của mình, cũng là người anh em tốt khi anh còn ở trong xã hội đen, nhờ giúp đỡ. Hoàng Lâm nghe tin thì còn nóng ruột hơn cả anh. Chỉ mong nhanh chóng cứu được con bé.

Hơn bảy giờ tối, điện thoại của anh một lần nữa reo lên. Là số điện thoại của kẻ bắt cóc

"Mười giờ tối nay, đến tại địa điểm tao sẽ gửi cho mày sau. Nhớ là đi một mình. Nếu tao phát hiện có người thứ hai, thì ngày này năm sau là ngày đổ của con gái mày"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tinh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

"Nếu tao phát hiện có người thứ hai thì ngày này năm sau là ngày đổ của con gái mày"

"Được"

Bây giờ anh có thể chắc chắn rằng mục tiêu của hắn ta là anh. Nên tạm thời, Sầu Riêng sẽ an toàn.

Anh lại một lần nữa gọi điện cho Hoàng Lâm

"Cậu nhớ kĩ, nếu tôi có chuyện gì, bằng mọi giá phải cứu được con gái tôi"

"Boss yên tâm, bằng mọi giá tôi sẽ bảo vệ con gái anh được an toàn" Và cả boss nữa.

Khi còn ở trong xã hội ngầm, Phong Thành đã từng cứu mạng Hoàng Lâm, cứu anh khỏi một vụ truy sát. Đối xử với Hoàng Lâm như anh em ruột thịt. Bây giờ là lúc Hoàng Lâm trả ơn anh. Dù cho phải hi sinh tính mạng cũng xứng đáng.

"Cảm ơn cậu" Có câu đảm bảo này của Hoàng Lâm thì anh an tâm rồi.

....

Hơn chín giờ tối, khi cô đã ngủ say dưới tác dụng của tinh dầu hoa oải hương. Anh dặn dò di Liên chăm sóc cô cẩn thận.

Anh quá hiểu tính cách của cô, nếu cô biết chuyện, nhất định sẽ sống chết mà đòi đi theo. Nhưng hiện tại cô đang có thai, không thể tùy tiện để cô rơi vào trạng thái nguy hiểm. Anh dùng một ít tinh dầu khiến cô cảm giác buồn ngủ mà thiếp đi lúc nào không hay.

Thời điểm đúng mười giờ tối. Điện thoại anh reo lên như lời của tên bắt cóc đã nói

"Mày cầm theo một tí, đến căn nhà hoang ở đường Y. Đến đó tao sẽ gọi tiếp"

Anh cầm theo số tiền hắn đã yêu cầu ra khỏi nhà. Trước khi đi còn lưu luyến hôn lên trán cô một cái và vuốt ve cái bụng còn phẳng lì của cô.

Anh có cảm giác, đây là lần cuối cùng mình gặp cô.

....

Tại một căn nhà hoang bản thủ có đầy mạng nhện vì đã lâu không có người lui tới. Sầu Riêng bị trói chặt, và bịt hai mắt vào một cái ghế ngồi giữa nhà. Con bé rất sợ hãi nhưng không la hét hay khóc lóc, cứ ngồi đó mà chân tay run cầm cập.

Con bé không biết tại sao mình ở đây. Chỉ nhớ rằng khi tan học, đang đứng chờ bà đến đón thì đột nhiên bị ai đó bịt mũi bằng một cái khăn có tẩm gì đó. Sau đó thì bị mang đến đây. Con bé thật sự rất sợ, sợ rằng mình sẽ không được trở về nhà nữa. Trong lòng thầm thỉnh cầu

"Bố ơi, mẹ ơi, cứu Sầu Riêng với. Sầu Riêng sợ lắm..."

Có tiếng bước chân ngày một gần, con bé càng thêm sợ hãi. Nhưng vẫn không khóc. Đến khi bước đến chỗ con bé đang ngồi, giọng nói trầm thấp của một người đàn ông vang lên

"Cháu bé, ta không làm hại cháu. Cháu đừng sợ. Ta chỉ muốn bố cháu trả lại những gì mà hần đã nợ ta thôi"

Sầu Riêng làm sao biết được cái gì là nợ, cái gì là trả. Con bé chỉ biết hiện tại mình đang rất sợ và muốn nhanh chóng được về nhà với bố mẹ mà thôi.

Lại có tiếng bước chân vọng vào. Lần này là những bước chân gấp gáp.

Không bao lâu sau, một giọng nói quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn

"Sầu Riêng, là bố, con đừng sợ. Là bố đây"

Ngay lập tức, có một vật cứng chĩa vào đầu của con bé

"Mày tiến thêm một bước. Tao chắc chắn rằng viên đạn sẽ xuyên qua não của con gái mày"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

"Mày tiến thêm một bước nữa, tao chắc chắn viên đạn sẽ xuyên qua não của con gái mày"

"Là mày?"

Vì bây giờ không còn máy biến âm nên anh nghe được giọng nói có phần quen thuộc này. Cộng thêm một chút ánh sáng lọt vào để anh nhìn thấy được cái dáng vẻ gầy gò của hần ta.

"Mày vẫn còn nhớ tao? Sao vậy? Sáu năm rồi nên mày nghĩ tao đã chết?"

Thấy anh đã nhận ra nên hần cũng không vòng vo, trực tiếp vào thẳng vấn đề.

"Hần, sáu năm trước là mày phản bội tổ chức. Mày tự làm tự chịu"

Hần ta là một tên sát thủ trong tổ chức, cũng từng là một trong những người anh em của Phong Thành. Chỉ là hơn sáu năm trước, hần ham hư vinh, sẵn sàng bán rẻ đồng đội, phản bội tổ chức. Nên bị truy sát trong suốt thời gian dài. Hần không chấp nhận sự thật, liên đồ lỗi tất cả là tại anh. Tại anh đã truy sát hần.

Khi bán đứng anh em, hần phải suy nghĩ trước hậu quả mà mình phải đối mặt. Trừ khi muốn rời khỏi tổ chức. Bằng không, nếu phản bội, lập tức bị thủ tiêu.

"Ồ? Nhưng tao không muốn tự làm tự chịu. Mày phải chôn cùng với tao"

"Thà con bé ra. Con gái tao không liên quan" Bây giờ, anh không quan tâm đến thứ hần muốn là gì. Điều duy nhất mà anh quan tâm là Sầu Riêng phải được an toàn.

Anh nhận lúc hần không để ý mà tiến lên một bước. Nhưng mà, súng trên tay hần càng để gần đầu của Sầu Riêng hơn. Anh đành đứng im một chỗ

"Mày không được làm vậy"

Lúc này một giọng nói yếu ớt, vì sợ hãi mà giọng nói run run không rõ chữ

"Bố, Sầu Riêng... không sao... bố... con không sao..."

Nghe giọng con mà ruột gan anh như bị ai cắn đứt. Đau đớn vô cùng. Có người cha nào vô dụng như anh không? Chỉ có thể tro mắt nhìn con mà không thể làm được gì.

Đoảng.

Một tiếng súng vang đêm trong đêm vắng. Ngay sau đó liền nghe thấy tiếng "hự" của một người đàn ông.

Là Hoàng Lâm bắn súng chuẩn xác, canh ngay tay phải đang cầm súng chĩa vào đầu Sầu Riêng của tên Hàn kia. Hần ta làm rớt súng xuống, kèm theo đó là tiếng hần ngã xuống nền đất. Viên đạn ghim vào cổ tay hần, sau này chắc chắn cánh tay đó sẽ không hoạt động được.

"Boss, em đến muộn rồi. Anh mau đưa Sầu Riêng về đi, còn lại giao cho em"

"Cảm ơn cậu"

Sầu Riêng được gỡ trói, đến khi được bố ôm, con bé vẫn còn run cầm cập. Anh vuốt lưng Sầu Riêng, trấn an con bé

"Không sao rồi. Không sao, bố con mình về nhà, mẹ đang đợi. Không sao, Sầu Riêng ngoan, không có gì phải sợ nữa"

Con bé ngoan ngoãn gật đầu ôm chặt bố. Anh bồng con bé rời khỏi căn nhà hoang đó.

Đến khi ra tới cửa, cách chiếc xe đang đỗ ở đó chừng mấy bước chân.

Đoàng.

Một tiếng súng lại vang lên. Anh đang ôm Sầu Riêng thì ngã khụy xuống.

Chết tiệt! Chỉ vì Hoàng Lâm sợ ý. Hắn ta dùng tay trái bắn súng. Một viên đạn ghim ở cổ anh.

Cùng lúc đó, có tiếng hét thất thanh của Sầu Riêng

"Bố... Bố..."

....

Cô giật mình tỉnh dậy khỏi cơn ác mộng khủng khiếp đó. Trong mơ, khắp nơi đều là máu. Mùi tanh của máu làm cho phản ứng mang thai của cô càng thêm dữ dội

"Thành? Di Liên?"

Nghe tiếng gọi, Di Liên lập tức vào phòng của cô.

Thời điểm đồng hồ chỉ 0 giờ 0 phút cũng là lúc điện thoại cô reo lên.

Nghe được vài câu, sắc mặt của cô trắng bệch không còn một giọt máu. Lấp bắp nói với Di Liên

"Di Liên... Anh Thành bị... trúng đạn"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Cuộc điện thoại kia vùn vụt chỉ có 15 giây. Bên kia, một giọng nói đầy vẻ ảm nẫn

"Chị dâu, xin lỗi chị. Sầu Riêng được an toàn nhưng Boss thì bị trúng đạn, đang cấp cứu ở bệnh viện thành phố"

Trúng đạn? Nghe đến đó, cái điện cô đang cầm trên tay rơi xuống nền nhà. Lúc này, Di Liên đang đứng trước mặt cô là ánh sáng duy nhất trong lúc tối tăm thế này. Cô lấp bắp nói với dì một câu

"Di Liên... Anh Thành... bị trúng đạn"

Di Liên như không tin vào những lời cô nói. Không phải cậu chủ đã không dính dáng gì đến xã hội đen từ lâu rồi sao? Sao hôm nay lại trúng đạn. Nhất định là vì có người muốn trả thù

Di biết bây giờ cô đang mất bình tĩnh như thế nào. Di vội trấn an cô. Việc quan trọng bây giờ là phải giúp cô bình tĩnh. Nếu không, sợ rằng đứa bừa trong bụng vì sự kích động của cô mà xảy ra chuyện mất.

"Ngọc Nhi nghe dì nói, cậu chủ nhất định sẽ không sao. Bây giờ chúng ta đến bệnh viện"

Cô gật đầu "Đúng, chúng ta đến bệnh viện"

Hiện tại, cô chỉ muốn đến bệnh viện, không quan tâm tất cả, không để ý rằng mình chỉ đang mặc cái đầm ngủ mỏng manh. Di Liên thấy vậy thì khoác cho cô một cái áo khoác.

Hai người lập tức đón taxi đến bệnh viện.

Đến bệnh viện, nhìn thấy Hoàng Lâm cùng với Sầu Riêng đang đứng chờ trước hành lang của phòng phẫu thuật.

Nhìn thấy bộ đồ dính đầy máu của Sầu Riêng, tâm trạng khó khăn lắm đi Liên mới trấn an được của cô liền trở nên kích động.

Cô ôm chầm lấy Sầu Riêng "Con gái, con bị thương ở đâu? Nói mẹ nghe, con có làm sao không?"

Con bé meo máo "Mẹ ơi, Sầu Riêng không sao. Nhưng bố, đây là máu của bố..."

Sầu Riêng rất lo cho bố. Bố đã bị đẩy vào phòng đó rất lâu rồi mà bố vẫn chưa ra. Có phải bố sẽ chết không? Không được, bố không thể chết. Sầu Riêng không muốn bố chết.

Cô ôm con gái vào lòng. Lúc này, cả hai mẹ con cô đều khóc. Hiện tại, cô chỉ có một ước nguyện duy nhất, đó là anh không sao. Anh nhất định phải không sao vì còn có ba mẹ con cô đang đợi ở ngoài này. Nếu anh có mệnh hệ gì, cô phải làm sao? Con phải làm sao? Cô thật sự không dám nghĩ tới.

Trên thế gian này, vẫn còn một loại đau khổ, đó là tâm trạng khi đứng chờ trước hành lang phòng phẫu thuật. Không biết được tình hình bên trong thế nào. Chỉ có thể thành tâm cầu nguyện cho ca phẫu thuật thành công. Người nằm trên bàn mổ kia sẽ được cứu sống.

Di Liên chỉ là một người ngoài cũng không kim được nước mắt. Đôi trẻ này, có sao phải gặp nhiều chuyện ngang trái như vậy. Mong muốn một cuộc sống bình thường với những ngày tháng bình yên thì khó lắm sao?

Mấy tiếng dài đằng đẵng trôi qua. Giờ tâm trạng của cô đã ổn định hơn nhiều. Cô và Sầu Riêng ngồi yên lặng ở hàng ghế chờ.

Lại mấy giờ đồng hồ trôi qua, đèn phòng phẫu thuật cuối cùng cũng tắt. Một vị bác sĩ già đi ra, nặng nề

"Chúng tôi đã lấy được viên đạn ra. Tuy nhiên vì viên đạn ở ngay cổ, ngay vị trí hiểm nên bệnh nhân có qua khỏi con nguy kịch không, thì phải trông chờ vào kì tích"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tinh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

"Bệnh nhân có qua khỏi con nguy kịch hay không, còn phải trông đợi vào kì tích"

Năm từ trông đợi vào kì tích của bác sĩ là đang muốn tuyên án tử cho cô sao?

Kì tích? Cả cuộc đời của cô không biết được hai chữ kì tích được viết như thế nào. Nếu thật sự có kì tích, bố mẹ cô đã chẳng qua đời vì tai nạn, người thân duy nhất còn lại là em gái cô sẽ không rời bỏ cô qua thế giới bên kia cùng bố mẹ vì bệnh tật và bây giờ chồng của cô đã chẳng nằm đó đợi kì tích.

Bụng cô quặn thắt đau đớn từng cơn. Một dòng máu nóng kiêu được, vội vã chảy ra khỏi cơ thể cô. Cô ngất lịm...

....

Lúc cô tỉnh dậy đã là buổi sáng ngày hôm sau. Di Liên và Sầu Riêng đang ngồi đợi cô tỉnh. Điều đầu tiên mà muốn biết sau khi đã ngủ được một giấc dài là anh đã qua khỏi con nguy kịch hay chưa. Nhưng nhìn lại bộ đồ của bệnh nhân khoa sản mà mình đang mặc, cô nhớ hôm qua bụng mình rất đau còn chảy máu. Không phải là con cô nó rời bỏ cô rồi chứ?

"Di Liên, con của con? Nó...nó?"

Di Liên nhìn thấy cô tỉnh lại thì mừng rỡ "Con yên tâm, con bị động thai, đứa nhỏ vẫn còn"

Nghe thấy con vẫn còn thì tâm trạng của cô nhẹ nhõm vài phần.

"Anh Thành sao rồi ạ?" Nhưng nghĩ đến anh, ruột gan cô lại rối bời.

Lúc này Di Liên chẳng biết làm gì khác ngoài việc an ủi cô "Cậu Thành nhất định sẽ không sao. Nhưng còn con? Con kích động như vậy chỉ khiến cho hai mẹ con gặp nguy hiểm. Con muốn cậu Thành vừa tỉnh lại thì nghe tin con đang gặp nguy hiểm sao?"

Di Liên nói rất đúng, cô bây giờ con mang thêm một tâm linh bé bỏng trong người, không thể vì tâm trạng của mình mà làm cho cục cưng của mình bị tổn thương.

Cô đặt tay lên bụng mình "Cục vàng, mẹ xin lỗi con"

Sầu Riêng hay tin mẹ có em bé, con bé rất vui. Nhưng bác sĩ nói em bé không được khỏe thì con bé rất lo.

Sầu Riêng đến bên giường của mẹ, con bé ôm mẹ như cách mình đã từng làm trước đây.

"Mẹ ơi, mẹ đừng buồn. Mẹ buồn thì em bé sẽ không khỏe đâu"

Cô ôm con bé, có lẽ cô sai rồi. Trước đây kỉ tích đã xảy ra với cô, chỉ là chính bản thân mình không phát hiện. Nếu không có kỉ tích, làm sao cô có được thiên thần nhỏ đáng yêu mà mình đang ôm trong lòng

Ông xã, anh phải nhanh chóng khỏe lại mà nuôi hai đứa con của chúng ta. Một mình em nuôi hai đứa không nổi.

....

Một tuần sau đó anh vẫn còn nằm ở phòng bệnh đặc biệt. Hơi thở yếu ớt của anh phải có sự hỗ trợ của cái máy thở mới được duy trì. Cô ngày ngày chăm sóc anh nhưng vẫn rất chú ý đến sức khỏe. Vì bây giờ hai đứa con này là động lực của cô.

Di Liên trưa nay lại mang thức ăn đến bệnh viện cho cô. Cô đã bảo di không cần phiền phức như vậy. Tối bữa ăn cô ăn ở cantin bệnh viện là được rồi. Di vẫn nên ở nhà chăm sóc tốt cho Sầu Riêng. Sau sự việc của tuần trước thì cô không dám cho con bé đến trường. Cô sợ cùng một việc lại xảy ra hai lần. Mặc dù tên bắt cóc kia đã bị công an bắt giữ điều tra. Nhưng di không chịu, cứ mỗi bữa ăn đều mang cơm nhà đến cho cô. Di lo thức ăn ở đây không đủ dinh dưỡng cho cô và đứa bé.

Vẫn như mọi lần, trưa nay di Liên mang cơm đến. Nhìn thấy nét mặt buồn bã của cô di rất không an tâm.

"Ngọc Nhi, nói đi nghe đã có chuyện gì?"

Cô nhìn di Liên, nuốt nước mắt vào trong "Di Liên, bác sĩ nói nếu hôm nay anh ấy không tỉnh, thì gia đình nên lo chuẩn bị hậu sự. Vì có nguy cơ não anh ấy đã chết"

Sét đánh giữa trời quang. Cậu chủ của bà chấp nhận đầu hàng dễ dàng như vậy sao? Không, cậu chủ nhất định sẽ tỉnh lại.

"Ngọc Nhi, con đừng lo lắng quá nhiều. Cậu chủ nhất định sẽ tỉnh. Máy người kia chỉ nói tung lung thôi. Cậu chủ yêu con nhiều như vậy, sẽ không để con một mình, dù là bốn năm trước hay hiện tại"

Bốn năm trước, là thời điểm cô sinh con?

"Di Liên, bốn năm trước đã có chuyện gì sao?"

Di Liên thở dài "Di không giấu con nữa. Bốn năm trước cậu Thành đã rất yêu con. Nhưng vì lúc đó cậu còn nằm trong băng đảng xã hội đen..."

Di Liên từ tốn kể lại mọi chuyện cho cô nghe. Anh đã lo lắng cho cô như thế nào. Mỗi đêm đợi cô ngủ say rồi mới đến, đắp chăn mỗi khi cô ngủ quên, dỗ Sầu Riêng vì sợ ảnh hưởng tới giấc ngủ của cô ra sao... Từng chuyện một, di đều kể với cô.

Thì ra bốn năm trước, người đau đớn không chỉ có mình cô. Ngọc Nhi cô, sống tới từng này cũng thật ngu ngốc.

Đến khi di Liên ra về, còn căn dặn rằng nếu cậu chủ tỉnh lại nhất định phải gọi cho di. Cô gật đầu đồng ý.

Đến khi căn phòng bệnh chỉ còn lại cô và anh, cô người xuống cạnh giường, nắm lấy bàn tay của anh, khẽ hôn lên đó một cái. Cô cười thật nhẹ nhàng

"Ông xã, nếu anh chết, ba mẹ con em sẽ được chôn cùng với anh"

Hôm nay chủ nhật nên viết được một chap hơi dài. Đọc truyện vui vẻ nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

"Ông xã, nếu anh chết, ba mẹ con em sẽ chôn cùng với anh"

Có trời mới biết khi sáng nay, bác sĩ vào thông báo tình hình của anh cô như suy sụp như thế nào. Anh cứ nằm im mà rồi bỏ thế gian này như vậy sao? Bỏ mẹ con cô ở lại mà anh đành lòng sao?

Lúc này một giọng nói thều thào yếu ớt khẽ gọi cô "Bà xã ơi vợ"

Như có một phép màu, anh đã tỉnh, còn gọi cô.

"Thành... Thành..." Cô lắp bắp không thành tiếng, cứ mãi gọi một cái tên Thành.

Anh cười, nụ cười tuy yếu ớt nhưng là nụ cười hạnh phúc xuất phát từ trái tim. Tỉnh lại người anh nhìn thấy đầu tiên là cô, thật tốt.

"Bà xã, anh không sao. Thần chết sợ anh lắm, không dám đến bắt anh"

Nghe anh nói, cô vừa tức vừa vui. Lúc nào rồi anh còn có tâm trạng đùa.

Chợt nhớ ra điều gì đó quan trọng. Cô lập tức chạy ra ngoài. Hai giây sau, anh nghe tiếng cô từ ngoài kia vọng vào

"Bác sĩ... Bác sĩ... Bác sĩ đâu? Chồng tôi tỉnh lại rồi"

Anh cười bó tay. Cô đã là mẹ của hai đứa con rồi đây.

Sau khi kiểm tra một loạt, các bác sĩ mỉm cười "Thật sự là kì tích đã xảy ra, chúc mừng anh chị"

Khi cô còn đang hân hoan trong niềm vui, anh hỏi bác sĩ

"Bác sĩ, hai chân của tôi không có cảm giác"

Các bác sĩ nhìn nhau ái ngại. Sau đó một vị bác sĩ trung niên từ tốn giải thích

"Viên đạn trúng ngay cổ, tuy đã được lấy ra nhưng nó gây tổn thương tới tủy sống"

Cô vội hỏi bác sĩ một câu "Bác sĩ, có thể chữa khỏi không?"

Một vị bác sĩ khác lắc đầu "Trường hợp có thể đi lại được rất khó. Tuy nhiên cũng không phải không thể. Nếu anh cố gắng tập vật lý trị liệu, cơ hội được đi lại của anh khoảng 20%. Chúng tôi ghi nhận cứ mười trường hợp thì sẽ có hai trường hợp có thể đi lại"

"Cảm ơn bác sĩ"

Đến khi các bác sĩ đi khỏi, căn phòng rơi vào khoảng không gian im lặng. Anh và cô nhìn nhau nhưng không thể nói một lời.

"Anh..."

"Em.. "

Cả hai cùng đồng thanh lên tiếng, anh cười "Em nói trước đi"

Cô nhanh nhẩu hỏi một câu "Anh đói chưa? Em mua cháo cho anh?"

Trời ạ, đây không phải là những gì cô nên hỏi. Thật hết cách mà, lúc nào trong đầu cũng chỉ nghĩ đến ăn uống.

Anh lắc đầu, nhẹ nhàng nói với cô một câu "Anh trở thành người tàn tật rồi"

Cô cũng nhẹ nhàng đáp lại một câu "Em không quan tâm"

"Cả nửa đời sau phải ngồi trên xe lăn"

"Em không quan tâm"

"Anh không thể chăm sóc em và các con được"

"Em không quan tâm"

....

Cứ mỗi câu nói của anh đều được cô đáp trả bằng câu mình không quan tâm. Cô chỉ cần anh còn sống thôi, những chuyện khác như là anh tàn tật hay gì đó đối với cô đều không có nghĩa.

Cuối cùng, cô đến bên cạnh giường. Nắm lấy bàn tay của anh đặt lên bụng mình. Cô muốn anh cảm nhận được, giọt máu của anh đang từng ngày lớn dần trong bụng cô. Nó cần cha.

Anh đương nhiên hiểu ý đồ của cô. Nhưng bây giờ anh cảm thấy hối hận vì đã khiến cô chịu khổ thế này.

Cô lấy tay anh xoa bụng mình, cười hạnh phúc "Ông xã, nếu sau này anh không đi được, hai đứa con của chúng ta sẽ là đôi chân của anh. Được không?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33

"Nếu cả đời này anh không đi được thì hai đứa con của chúng ta sẽ là đôi chân của anh. Được không?"

Sao anh lại không nghĩ đến điều này? Cả cuộc đời của anh may mắn nhất là được gặp cô. Có lẽ ông trời công bằng, ban phát cho anh thứ này thì sẽ lấy lại của anh thứ khác. Nhưng với sự công bằng này của ông trời, anh bằng lòng.

"Anh xin lỗi, anh suy nghĩ nhiều rồi"

Cô cười, anh chịu hiểu là tốt rồi. Chỉ mong anh đừng như trước đây, lại đẩy cô ra xa như cách anh đã làm bốn năm trước. Bốn năm là quá đủ, cô không muốn chuyện đó lặp lại một lần nữa. Cho dù bây giờ anh có đuổi cô đi thì cô cũng sẽ như một con đĩa mà bám lấy anh không buông tha.

"Bà xã, vài hôm nữa chúng ta về nhà. Anh không muốn ở bệnh viện"

"Nhưng sức khỏe của anh?" Cô lo lắng

"Lúc này bác sĩ đã nói anh qua khỏi cơn nguy kịch rồi còn gì. Về nhà thoải mái hơn, anh không thích ở bệnh viện"

Biết tính anh cố chấp nên cô chẳng có cách nào khác hơn là đồng ý.

....

Cô gọi điện cho dì Liên thông báo rằng anh đã tỉnh. Qua điện thoại, giọng dì rất vui còn luôn miệng cảm tạ trời đất, thần linh. Cô nghe mà mừng vui trong lòng. Cuộc sống này, thật sự có kì tích.

Nửa giờ sau dì Liên và Sầu Riêng đã tới bệnh viện.

Sầu Riêng vừa mở cửa phòng ra nhìn thấy bố đang ngồi trên giường, mẹ cũng đang ngồi cạnh bố. Con bé chạy thẳng tới bố, bỏ qua người mẹ đang ngồi ở đó.

Nó ôm lấy bố mà meo meo "Bố ơi bố, bố có sao không? Bố có đau không? Sầu Riêng sợ lắm bố ơi. Hu hu, bố đừng bị bệnh nữa"

Anh cũng ôm lấy con gái, vuốt lưng con bé "Bố sẽ không bị bệnh nữa đâu. Sầu Riêng đừng khóc nữa, bố đau lòng lắm"

Con bé nghe bố nói vậy thì sụt sịt cái mũi, lấy tay lau nước mắt "Vâng ạ, Sầu Riêng không khóc nữa"

Anh lấy tay mình lau đi một giọt nước mắt còn đọng lại trên mặt của con bé "Sầu Riêng ngoan của bố"

Con bé đang ôm anh thì nhớ ra một điều "Bố ơi, mẹ có em bé rồi. Sau này có em rồi bố đừng thương em hơn Sầu Riêng nha"

Anh cười, đây mới đúng là bản chất của trẻ con. Lúc nào cũng sợ mất đi tình thương. Anh cưng chiều vuốt tóc con bé "Bố lúc nào cũng thương Sầu Riêng nhất"

Cô nghe hai bố con nói chuyện mà cười tủm tỉm. Đợi hai bố con nói xong, cô mới háng giọng "E hèm.. Mới mấy ngày trước ai còn mong mẹ sớm sinh em bé. Sao nay lại sợ em giành mất tình thương thế này"

Con bé thừa biết mẹ đang nói mình. Thì ôm bố chặt ôm, dụi dụi cái đầu "Bố ơi, Sầu Riêng thương em nhưng sợ bố thương em hơn con"

Hành động nhỏ xíu thế này thôi cũng đủ làm tim anh tan chảy, anh cười "Vậy thì sau này có em, mẹ sẽ thương em, bố vẫn là độc quyền của Sầu Riêng"

Sao tự dưng có cảm giác, Ngọc Nhi cô là cái bóng đèn 1000W thế này?

Nghĩ tới mà buồn. Con gái cô cực khổ nuôi nấng bốn năm trời, ở cùng bố nó chưa tới nửa năm liền đứng về phe của bố, bỏ nặng người mẹ này.

Người ta nói không sai, sinh con gái là mất chồng.

Cô lấy tay đặt tay lên bụng mình, thở dài còn cố ý nói to để anh và Sầu Riêng nghe thấy

"Haizz, cục vàng của mẹ. Con còn chưa được sinh ra đã nhận được sự ghẻ lạnh từ bố và chị hai. Khổ thân cục vàng của mẹ"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

"Con còn chưa được sinh ra đã nhận được ghẻ lạnh từ bố và chị hai. Khổ thân cục vàng của mẹ"

Nghe thấy mấy lời dỗi hờn của anh, anh càng cười tươi hơn, ôm Sầu Riêng chặt hơn

"Sầu Riêng, bố kể cho con nghe một câu chuyện được không?"

Sầu Riêng nghe thế thì mừng rỡ, đây là lần đầu tiên bố muốn kể chuyện.

Con bé gật đầu "Dạ được"

Giọng anh từ tốn "Ngày nầy ngày nay, rất là gần đây. Có một bà mẹ, ghen với con gái" Ngừng một giây, anh nói tiếp "Câu chuyện đến đây là hết rồi"

Di Liên nghe tới đây thì phì cười thành tiếng. Không ngờ cậu chủ của bà lại có khiếu hài hước thế này.

Cô nghe di Liên cười thì càng thêm tức. Chồng với con kiểu này là muốn hợp tác chọc cho cô tăng song đây mà. Ghen? Cô đây mà đi ghen với con gái. Nghe có tức không?

Cô nói với anh "Anh được lắm, nếu không phải bây giờ đang ở bệnh viện, em nhất định sẽ xử đẹp anh"

Nào ngờ đâu anh cười càng sáng khoái "Vợ à, anh đợi ngày em xử đẹp anh"

Ở khoan... Chỉ có Sầu Riêng là nãy giờ vẫn không hiểu trời trăng mây gió gì. Bé đã được nghe rất nhiều câu chuyện nào là Nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn, Alibaba và bốn mươi tên cướp, Một nghìn lẻ một đêm... Làm gì có câu chuyện nào như bố kể chứ?

Con bé vội về ngạc nhiên "Bố ơi, chuyện của bố lạ quá. Ai kể cho bố nghe vậy?"

Anh làm ra vẻ như mình đang cố nhớ "Ồ... Ừm bố cũng không nhớ là ai kể nữa. Nhưng hình như là mẹ kể. Con hỏi mẹ xem có đúng không"

Sầu Riêng ngây thơ hỏi mẹ "Mẹ kể cho bố nghe ạ?"

Đúng là chỉ được cái chọc tức cô là giỏi!

Cô trả lời con gái "Mẹ không nhớ là đã kể cho bố con nghe chuyện này. Bố con bịa chuyện thôi, con đừng tin"

Rồi cô nói với di Liên "Dì, Sầu Riêng nữa, về nhà thôi. Để lại bố con một mình ở đây là được rồi"

Cô vừa dứt lời, chưa tới hai giây đã có một giọng khàn cầu đáng thương

"Anh xin lỗi em bà xã, đừng về, đừng bỏ anh một mình ở đây"

Cô làm sao có thể đành lòng bỏ anh ở lại, chỉ là muốn hù dọa anh một tí thôi

Cô ngồi lại xuống ghế "Còn phải xem tâm trạng của em thế nào"

Anh liền cười nịnh bợ "Bà xã là số 1"

....

Thời gian đã sáu tháng trôi qua, ngày ngày anh đều bỏ ra bốn tiếng để tập vật lý trị liệu. Thời điểm hiện tại anh chỉ mong có thể sớm ngày được đi, được đứng trên đôi chân của mình mà không cần đến sự trợ giúp của máy móc.

Nhiều lần nhìn anh khó khăn đứng dậy, sau đó vì đôi chân không nghe theo sự điều khiển của não bộ mà ngã khụy xuống nền nhà cứng nhắc. Anh đau đốn nhũu mảy, còn cô nuốt nước mắt vào trong. Thật lạ, người tôn thương là anh, người đang chịu đau đốn cũng là anh, nhưng trái tim cô không tự chủ được mà nhói theo.

Tối nào cũng vậy, cô với cái bụng bầu ngày càng lớn của mình xoa bóp chân cho anh. Có lẽ đây là nguyên nhân thôi thúc anh phải cố gắng luyện tập dù cho có đau đốn hơn nữa.

"Ông xã, mỗi ngày anh đều luyện tập nhiều như vậy, sẽ không tốt mà còn phản tác dụng thì phải làm sao?"

Anh hiểu cô đang lo lắng điều gì, anh cười, nắm lấy đôi tay đang xoa bóp chân cho mình "Em yên tâm, anh sẽ không có chuyện gì đâu. Ngược lại là em phải chăm sóc bản thân chu đáo. Sắp sinh rồi còn có tâm trạng lo lắng cho anh"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

"Ngược lại là em, phải biết chăm sóc bản thân cẩn thận, sắp sinh rồi còn lo lắng cho anh"

"Em thì có làm sao. Đầu phải lần đầu em sinh. Sẽ không có nguy hiểm gì cả. Anh cứ an tâm mà đợi cục vàng chúng ta ra đời"

Anh dùng tay mình ngăn hành động đang xoa bóp của cô lại. Đôi tay này hẳn là đang rất mỏi.

"Anh xin lỗi vì lần trước em sinh anh đã không ở bên cạnh..."

"Suýt" Anh chưa nói câu, cô đã làm động tác im lặng

"Chuyện của bốn năm trước em đã biết cả rồi. Vậy nên anh đừng mong sẽ dùng cách cũ với em. Trừ khi anh thật sự hết thương mẹ con em. Bằng không sau này dù anh có dùng cách tiêu cực nhất, em cũng không rời xa anh"

Anh ôm cô vào lòng, khẽ thở dài. Di Liên cũng thật là, chuyện cũ rồi nhắc lại chỉ thêm buồn phiền.

"Lúc đó anh nghĩ mình nên làm như vậy"

"Được rồi, đừng nhắc chuyện cũ nữa được không? Chúng ta nên nhìn về phía trước mà cố gắng"

"Được rồi" Anh cầm tay cô, khẽ hôn lên đó "Đừng xoa chân cho anh nữa. Tay em chai hết cả rồi"

Cô cười. Làm gì có chuyện xoa bóp sẽ khiến tay chai chứ. Nghe anh nói, cô cũng hùa theo

"Em đâu có muốn xoa bóp chân cho anh. Là cục vàng trong bụng nó bảo rằng: Mẹ ơi, xoa bóp chân cho bố đi"

Anh cười, đỡ cô nằm xuống giường. Anh lấy tay mình xoa bụng của cô

"Cục vàng hư quá, đợi con ra đời bố sẽ đánh đòn con"

Cô cười, hạnh phúc bắt nguồn từ những điều đơn giản thế này. Lấy người mình yêu làm chồng, cùng người mình yêu sinh ra những đứa con và cùng nhau nuôi dạy chúng nên người. Đoạn đường phía trước sẽ cầm tay nhau mà bước tiếp.

....

"Cầu trời khấn phật Ngọc Nhi mẹ tròn con vuông"

Sáng nay đang ăn sáng tại nhà. Cô đột ngột trở dạ, vỡ nước ối. Di Liên lập tức đưa cô đến bệnh viện. Sầu Riêng đi ở nhà vì đi theo cũng không thể làm gì. Phong Thành thì ngồi xe lăn nên không thể đến bệnh viện.

Di Liên đứng trước hành lang phòng sinh đi qua đi lại đây về lo lắng. Mặc dù di thừa biết đây không phải là lần đầu cô sinh con. Nhưng phụ nữ sinh con là bước chân vào quỹ môn quan. Chỉ khi nào bác sĩ thông báo mẹ tròn con vuông, khi đó di mới thực sự yên tâm.

....

Anh ở nhà mà ruột gan nôn nao. Rất lo, không biết tình hình bên phía di Liên thế nào.

Khốn nạn! Nếu không phải tại đôi chân tật nguyền này của mình, anh nhất định sẽ không ở nhà lo được lo mất thế này.

Anh nắm chặt chiếc xe lăn, thử đứng dậy.

Rầm

Sầu Riêng đang ở trong phòng, nghe có tiếng động ngoài phòng khách thì vội vàng chạy ra. Con bé thấy bố nằm bên cạnh chiếc xe lăn, con bé vội chạy lại đỡ bố "Bố ơi, bố có sao không?" Giọng con bé hốt hoảng

"Bố không sao, Sầu Riêng đỡ bố đứng dậy được không?"

"Dạ" con bé tuy lo lắng nhưng dốc sức làm theo, cố gắng đỡ bố đứng dậy.

Anh thử đứng dậy một lần nữa, nhưng kết quả vẫn như lần trước. Lại thêm một lần nữa ngã xuống nền nhà. Thật đau.

....

Hai tiếng trôi qua. Cô y tá mở cửa phòng sinh

"Người nhà của cô Lê Ngọc Nhi?"

"Là tôi"

Di Liên còn chưa kịp lên tiếng thì ở phía sau đã có một giọng đàn ông trầm thấp vang lên, bước chân loạng choạng nhưng đã cố gắng dùng tốc độ nhanh nhất. Bên cạnh còn có một cô bé.

Di Liên ngỡ ngàng.

"Cô y tá, vợ tôi như thế nào rồi"

Cô y tá vui vẻ thông báo "Chúc mừng gia đình, mẹ tròn con vuông. Là một bé trai đáng yêu"

"Cảm ơn cô, cảm ơn cô"

"Sản phụ đang được xử lý vết thương. Sau khi xử lý xong có thể chuyển đến phòng sinh thường"

Cuối cùng cũng an tâm, cô bình an mà sinh con.

"Cậu Thành, cậu đi được rồi sao?"

Anh còn chưa kịp trả lời, Sầu Riêng đã nhanh nhẩu đáp "Sáng nay bố cháu tập đứng dậy, đã ngã hơn mười lần. Tay chân của bố cũng bầm tím cả rồi"

Di Liên xót xa, nhưng cũng thật vui mừng. Hôm nay, đúng là một ngày tốt lành.

"Ngọc Nhi mà biết tin này, con bé nhất định rất vui"

"Đợi cô ấy được chuyển ra khỏi phòng sinh, con sẽ nói với cô ấy"

....

Lúc cô được chuyển ra khỏi phòng sinh, anh đã luôn bên cạnh. Chỉ là cô quá mệt mỏi, không phát hiện rằng anh đã cố gắng tự mình đi đứng.

Đến khi con đầu đã vui đi một phần. Cô thấy anh mà kinh ngạc

"Chồng, anh có thể tự đi được rồi sao?"

Anh cười, khẽ vén mấy sợi tóc dính trên mặt của cô "Từ giờ để anh chăm sóc em, xoa bóp chân cho em mỗi tối được không?"

Cô cười. Thật tuyệt vời, cuối cùng anh cũng có thể tự đi lại. Niềm hạnh phúc được nhân đôi. Cô hiện tại có chồng, có con gái, còn có cả con trai

"Thật tốt quá. Từ bây giờ em không cần lo lắng rằng mình sẽ phải đi làm nuôi ba bố con anh"

Anh cưng chiều véo mũi cô "Xem em vô tâm chưa kìa"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ngoại truyện

Khi cậu nhóc được sáu tháng tuổi đã biết bò mà quậy phá khắp nơi. Nhiều lần Ngọc Nhi cũng bắt lực. Chỉ có thể gọi điện cầu cứu chồng ở công ty.

Đến thời điểm hiện tại anh đã có thể đi đứng bình thường như một người chưa từng có bệnh. Vì vậy mà ngày ngày anh đều đến công ty làm việc. Bỏ lại cô và hai đứa nhóc ở nhà. Sầu Riêng là chị nên rất hiểu chuyện, còn thằng nhóc kia thì quậy phá đủ đường. Chỉ mới biết bò đã xới tung đồ đạc trong nhà lên. Nhiều lần cô vì quá tức giận là quát một tiếng. Cậu nhóc tuy còn rất nhỏ kia hiểu được mẹ mắng mình liền khóc oe oe. Cô đau đầu muốn khóc, sao lúc trước Sầu Riêng không búồng thế này nhỉ?

"Chồng, anh về mà dạy dỗ con trai anh"

"Được rồi, anh sẽ lập tức về nhà"

Anh đã quá quen với cảnh tượng này. Cứ mỗi lần thằng bé kia khóc to, cô dễ dàng không được thì liền gọi anh về.

Tuy nhiên, lịch trình của anh cô nắm rất kĩ. Mỗi lần anh có cuộc họp quan trọng hay có họp đồng cần kí, cô tuyệt đối không làm phiền.

Mà nghĩ thật lạ, không phải con gái sẽ thích bố hơn còn con trai sẽ yêu mẹ hơn sao. Sao hai đứa con của cô đều nghe lời bố hơn thế này?

Chưa đến mười phút anh đã về đến nhà. Đến nhà, anh gặp lại cảnh tượng không thể quen thuộc hơn. Cậu nhóc kia mặt mũi lấm lem nước mắt đang dỗ mẹ. Mẹ đưa đồ chơi thì hất ra.

Anh vội tới bế cậu nhóc lên. Cậu nhóc thấy bố thì lập tức cười khanh khách, cứ như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Anh bế con trai lại nhìn bãi chiến trường do nó gây ra mà cảm thán "Ồi cục vàng của bố. Sau này con nhất định là thiên tài"

Và cậu nhóc thực sự là "thiên tài"

Năm cậu bốn tuổi, đang học ở trường mẫu giáo thì cô giáo gọi điện cho cô. Cô cấp tốc đến trường thì mới biết. Cậu nhóc đánh bạn vì bạn kia dám cướp đồ chơi của mình.

Cô chỉ có thể xin lỗi gia đình bạn nhỏ kia, mong sao họ không truy cứu.

Năm cậu nhóc mười hai tuổi. Gia đình lại nhận được giấy mời họp phụ huynh từ giáo viên chủ nhiệm. Lí do, Gia Khiêm vừa đánh nhau ở trường.

Nhiều lần cô đi họp cho cậu nhóc mà thấy ngại. Sầu Riêng ngoan ngoãn, học giỏi bao nhiêu thì cậu lại tỉ lệ nghịch bấy nhiêu. Hai đứa đều do một mẹ sinh ra, có sao lại khác biệt thế này.

"Gia Khiêm, con đã lớn rồi. Sao còn động tí là đánh người như lúc nhỏ chưa biết suy nghĩ vậy?"

Lần này có mặt thành viên đông đủ ở nhà, cô phải chinh đốn thằng nhóc này mới được. Bao năm nay cứ được bố cưng chiều riết rồi lại quen. Học hành không đang hoàng lại còn đánh nhau.

Sầu Riêng thấy em bị mẹ mắng thì không đành lòng, nhỏ giọng xin bố mẹ

"Bố mẹ, không phải Gia Khiêm thích đánh người. Là cậu nhóc kia trêu ghẹo con nên em nó mới đánh. Bố mẹ đừng trách em được không ạ"

Thì ra là như thế. Mà cậu nhóc thật cứng đầu, chẳng thêm giải thích với bố mẹ.

Lúc này anh nghe xong thì cười "Con trai làm vậy là rất đúng, phải bảo vệ chị hai, không có phép ai ức hiếp chị hai"

"Anh im lặng để em dạy dỗ con. Anh nhìn đi có ai mà cưng chiều con như anh không?"

Mặc dù biết việc làm của con không sai, nhưng đánh người là sai rồi. Không thể việc gì cũng giải quyết bằng bạo lực, như vậy sẽ trở thành thói quen.

Anh biết cô là đang muốn dạy con cái thật tốt. Mà bao lâu nay anh cũng đã quá cưng chiều hai đứa con. Anh im lặng lắng nghe, sau đó nói một câu công bằng

"Gia Khiêm đã lớn, có thể tự suy nghĩ việc mình làm là đúng hay sai. Đừng để bố mẹ phải lo lắng hơn cho con, được chứ"

Cậu nhóc cúi đầu nhận lỗi, đầy vẻ ăn năn "Con xin lỗi bố mẹ, con biết lỗi rồi"

....

"Bà xã, anh không muốn gã Sầu Riêng đi một chút nào"

"Ông xã à, anh nghĩ em muốn sao?"

Chỉ còn vài ngày nữa là Sầu Riêng theo về nhà chồng. Anh với cô có chút không nỡ. Con gái nuôi hai mươi sáu năm, nay sắp bị cướp mất, có cha mẹ nào cam lòng?

Sầu Riêng nghe thế chỉ có thể cười "Bố mẹ à, nhà chồng con rất gần đây. Hơn nữa ngày ngày con đều làm ở công ty bố. Hai người lo lắng gì chứ"

Gia Khiêm nghe thế thì bỗ sung một câu "Bố mẹ à, chị hai sắp lấy chồng thì hai người vẫn còn con. Con sẽ ở với hai người suốt đời"

Anh và cô nghe thế thì thở dài "Con đó, bố còn chưa nói đến. Tốt nghiệp đại học xong thì bố giao công ty lại cho con. Bố với mẹ con muốn đi chu du thiên hạ, chẳng muốn làm lụng vất vả nữa"

"Dạ, hết năm nay là con tốt nghiệp. Bố mẹ cứ an tâm mà giao công ty lại cho con với chị hai, an tâm mà đi du lịch hâm nóng tình cảm"

Cô lờm thàng nhóc "Con chẳng được chuyện gì, chỉ có suy diễn là giỏi"

Sầu Riêng góp vui một câu "Đúng đấy bố mẹ"

"Được rồi. Chúng tôi già cả rồi chẳng thể nói lại anh chị"

Sau đó cả nhà lại ha ha cười.

....

"Bà xã, em còn nhớ bãi biển này không?"

Anh và cô nắm tay nhau đi dạo bãi biển đẹp mà họ từng có một khoảng thời gian ngắn ngủi nhưng rất đẹp ở đây

"Nhớ chứ, nơi anh đã tỏ tình với em"

Sau đó cô lại nhìn anh "Thật muốn nghe anh hét to với biển lớn anh yêu em như ngày trước"

Anh nhìn cô háng giọng "E hèm, sao đột nhiên cổ họng đại đau thế này"

Cô cười, đã hơn năm mươi cả rồi, cứ sao anh vẫn còn như trẻ con thế này.

Cô chủ động ôm anh "Ông xã, em yêu anh, dù là ba mươi năm trước hay thời điểm hiện tại"

Anh cũng ôm chặt lấy cô "Bà xã, cảm ơn em đã yêu anh"

Cuộc đời này dài như thế. Họ gặp được nhau là một điều tuyệt vời mà tạo hóa đã ban tặng.

Anh hét to "Bà xã, anh yêu em"

Cô cười hạnh phúc "Ông xã, em cũng yêu anh"

Anh và cô cứ lặng lẽ ôm nhau trước biển lớn.

Cuộc đời cô, điều kì tích nhất là được gặp anh.

Cuộc đời của anh, hạnh phúc nhất là được gặp cô. Cảm ơn cô đã ở bên cạnh anh, sinh cho anh hai đứa con đáng yêu.

Sau này, dù là bao nhiêu năm nữa họ cũng sẽ yêu nhau. Yêu nhau đến khi già nua, đến khi cả hai không còn không còn trên cõi đời này nữa.

Cuộc đời, chỉ cần gặp được một tình yêu đơn giản mà hạnh phúc là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Tình Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.